

 FINN LECTURA

V A A S A .
V A S A .

DERMOSIL

Vaasan yliopisto
UNIVERSITY OF VAASA

TAHTO & TILA
LANGUAGES & SPRÅK
ACROSS BORDERS ÖVER
GRÄNSERNA

KIELIKESKUSPÄIVÄT

SPRÅKCENTERDAGARNA

LANGUAGE CENTER DAYS

2022

18. - 19.5.

Sisällys

PLENARISTIT/ PLENARISTER/ PLENARY SPEAKERS.....	3
18.5. KESKIVIIKO/ONSDAG/WEDNESDAY	8
19.5. TORSTAI/TORSDAG/THURSDAY	42
POSTERS	65

PLENARISTIT/ PLENARISTER/ PLENARY SPEAKERS

Monikielisyys, diversiteetti ja inklusio yliopistoissa: A challenge or opportunity for people management?

Maria Järnlström, *University of Vaasa*

Rebecca Piekkari, *Aalto University*

Tässä esityksessä tarkastelemme monikielisyyttä yliopistoissa. Lähestymme monimuotoisuus- ja inklusiokysymyksiä yliopiston henkilöstön näkökulmasta. Pohdimme, miten yksikielisyys (englannin lisääntynyt käyttö) ja kansainvälistyvän henkilöstön monikielisyys ilmenevät työyhteisössä ja urapoluilla. Nostamme esiin uudet käsitteet 'language ceiling' and 'language (mis)fit' keskustelussamme henkilöstön johtamisen haasteista.

The critical teacher in the real world: Situating conscious teaching within the existing language ideologies and their institutions

Gavin Furukawa
Sophia University

In the process of their training, language professionals are often encouraged to be reflective in their teaching practice and to try and turn a critical eye towards themselves and their academic institutions. We typically do this with the hope of creating a safe, fair, and stimulating environment for our students' learning and growth. Unfortunately, these ideals are often difficult to reconcile with the actual practice and environment of teaching in the real world. Restrictions at the level of government, school, and department policy along with local practices are often at war with how we are initially taught to teach. This presentation takes an autoethnographic look at the training, socialization and growth of a language educator as they move from their process of teacher training and practicums, to teaching within the context of the Japanese university education system and how it relates to the world of academic research.

Rajallisuus voimavarana

Tanja Sihvonen
Vaasan yliopisto

Rajat voidaan käsittää konkreettisesti tai metaforisesti. Joka tapauksessa ne usein nähdään tekijöinä, jotka on tarkoitettu ylitettäväksi tai voitettaviksi, ehkä jopa hävitettäväksikin. Vaikka niihin liittyy risteyskohtia, jotka voidaan tulkita hedelmällisiksi vuorovaikutuksen areenoiksi tai rajapinnoiksi, on rajojen tehtävä kuitenkin ensisijaisesti pitää asioita erillään ja omilla paikoillaan. Rajat nähdään näin kehityksen jarruina. Tässä luennossa huomio kiinnitetään rajoihin ja rajallisuuteen positiivisessa mielessä, ja niiden olemassaolosta pyritään löytämään hyviä puolia. Rajallisuuden voimavaroja tarkastellaan luennossa muun muassa Norjan, tietokonepelien, ihmisen muistin ja turvallisuuspolitiikan näkökulmasta.

Kuinka rakentaa yhteisöllisyyttä monikielisessä ympäristössä? Exempel och reflexioner from the point of view of politics and university

Mari K. Niemi, *E2 Tutkimus*

Joakim Strand

In 2018 Mari became the first director of newly established InnoLab research platform. She moved to back to Finland after years abroad (Scotland, Spain, Sweden), but her working environment had never been that international before. While leading the InnoLab, Mari became interested in topics of talent attraction and retention - in 2022, working as a research director in the E2 Research, she leads research projects touching these issues. What did she learn during her years in the InnoLab? And what are the latest learnings from her current organisation - which has just recruited its first ever employee with whom the language of communication is English.

Nostan tarkasteluun, miten ryhdyimme järjestämään tapahtumia englanniksi/monikielisesti, jotta henkilökuntamme pääsee vuorovaikuttamaan ja tuomaan esiin osaamistaan. Eli ei vain sisäiset käytännöt vaan myös ympäristön muokkaaminen, mahdollisuuksien avaaminen.

Under de senaste tjugo åren har jag sett många fina exempel på välfungerande, flerspråkig samhörighet, både i organisationer och i samhället överlag. Språkklimatet i Finland är för tillfället relativt gott och landets städer präglas av en självklar mångfald vad gäller flerspråkighet. Vasa är ändå ett unikt exempel i Finland när det gäller levande tvåspråkighet, eftersom man faktiskt kan använda sitt modersmål vid olika instanser och få betjäning på det nationalspråk man önskar. Kvaliteten på servicen tryggas av de språkkrav som ställs på arbetstagaren av arbetsgivaren. Vasa har också ett strategiskt samarbete med Umeå, vilket är ett gott exempel på stark gemenskap ur språklig synvinkel.

18.5. KESKIVIikko/ONSDAG/WEDNESDAY

Monipuolista alkeiskielitaitoa vai syvällistä toisen vieraan kielen taitoa – opiskelijoiden kiinnostuksesta hankkia kielipääomaa tulevaisuutta varten

Taina Juurakko-Paavola
Tampereen yliopisto

Yliopistossa aloittavilla opiskelijoilla on jo pitkä kielenoppimistausta. Lähes kaikki ovat opiskelleet aikaisemmin ainakin englantia ja ruotsia. Monet ovat näiden lisäksi ainakin aloittaneet jossain vaiheessa myös muiden kielten opintoja. Selvittääksemme tarkemmin opiskelijoiden lähtötilannetta laadimme Tampereen yliopiston 1. vuoden opiskelijoille kyselyn kielitaidosta ja kiinnostuksesta opiskella kieliä. Keskeiset kysymykset olivat: Mitä muita kieliä kuin englantia ja ruotsia opiskelijat osaavat? Mille tasolle eurooppalaisen viitekehyksen taitotasokuvausten mukaisesti he ovat omasta mielestään ylittäneet näissä kielissä? Millä tasolla he haluaisivat jatkaa opintoja niissä kielissä, joita he ovat aikaisemmin opiskelleet?

Kyselyyn vastaaminen oli pakollinen tehtävä johdanto-opintojaksolla, ja saimme yhteensä 1881 vastausta eri tiedekunnista. Vastaajista 64 % oli opiskellut jotakin muuta kieltä englannin ja ruotsin lisäksi aikaisemmilla kouluasteilla tai osasi jotain muuta kieltä muuten. Eniten aikaisemmin oli opiskeltu saksaa (38 %), espanjaa (20 %), ranskaa (19 %) ja venäjää (12 %). suurin osa opiskelijoista (noin 50–66 %) on aikaisemmissa opinnoissaan saavuttanut A1-tason. Tasolle A2 arvioi oman osaamisensa 12–23 %. Yhteensä tasoille B1 ja B2 ylittää saksassa ja ranskassa n. 20 % vastanneista, espanjassa 16 % ja venäjässä 10 %. Opiskelijat olivat kiinnostuneita jatkamaan eri kielten opintoja seuraavasti: saksa 33 %, espanja 31 %, ranska 21 % ja venäjä 17 %. Suurin osa opiskelijoista, 33–50 % eri kielissä, on kiinnostunut alkeista alkavasta A1-taitotason opetuksesta.

Esityksessäni kerron tarkemmin näistä tuloksista. Pohdin myös, miten tämä opiskelijoiden lähtötaso ja toiveet vaikuttavat kielikeskuksen opetustarjontaan ja siihen, millaista kielitaitopääomaa opiskelijoilla on kerättyä opintojen päättyessä tulevaisuutta varten – monipuolista alkeiskielitaitoa vai syvällistä toisenkin vieraan kielen taitoa vai jotain muuta.

Diverse Contents to Diverse Students: An Action Research Viewpoint into Teaching English Courses in Higher Education

Harri Salovaara, *University of Vaasa*

The higher education student body, although not as diverse as, for example, a basic education student body, is nevertheless inherently diverse, and student responses to teaching vary based on that diversity (Barrington, 2004). Further, teachers in higher education language centres often teach a variety of courses instead of necessarily specializing on a core course or two. Therefore, this presentation discusses approaches to teaching English in higher education from the viewpoint of the diversity of student backgrounds, teaching methods, and course contents. The material analyzed in the presentation consists of course contents, course planning, and student feedback from higher education English courses. The material relies on three diverse course entities: teaching 1) American studies, 2) basic language courses, and 3) sustainability. The presentation employs a practice-oriented action research (Kemmis et al., 2013) framework to a discussion of how to teach a diverse course load, through diverse teaching and learning methods, to a diverse student body. The presentation argues, first, that diversity of students (e.g. race, gender, sexuality, political views, class background, language and study skills, [dis]abilities, learning styles, technological capabilities) should ideally be reflected in diversity in teaching, that is, a teacher should strive to take into consideration when planning and executing their teaching the diversity of their students. Second, the presentation discusses the challenges and rewards of teaching diverse, wide-ranging course contents, and potentially suitable methods for doing that. Finally, the presentation concludes by further critical questions and problematizations of said wide-ranging diversity.

References

Barrington, E. (2004) Teaching to student diversity in higher education: How Multiple Intelligence Theory can help. *Teaching in Higher Education*, 9(4), 421–434.

Kemmis, S., McTaggart, R., & Nixon, R. (2013). *The action research planner: Doing critical participatory action research*.^[SEP] Springer.

Keywords: action research, course planning, diversity, English, language learning

Bli rik på aktier och investeringar – en spelifierad kurs för ekonomer

Tony Nyström, *Vasa universitet*

Inom svenska språket erbjuder Språkcentret Linginno vid Vasa universitet kurser från A2- till C1 -nivå. Majoriteten av studenterna vid Vasa universitet studerar handelsvetenskaper, och finansiering har alltid varit ett populärt huvudämne. Detta innebär att det finns behov för en fortsättningskurs i svenska där finansiell ekonomi behandlas.

För detta ändamål har en spelifierad kurs inom ämnet utarbetats. Målet med kursen är att studenten lär sig

- beskriva sin investeringsverksamhet
- diskutera investeringar
- beskriva vanliga nyckeltal
- reflektera kring sin egen substanskänedom

Kursen utförs i Moodle. Under kursens gång jobbar studenterna i team. De allokerar kapital till olika finansiella instrument och motiverar sina beslut, samt följer upp hur deras investeringar utvecklas. De får även expertuppdrag som ger teamet lön, vars storlek baserar sig på hur väl uppdraget är utfört, vilket i sin tur sporrar till bättre prestationer. Studenterna har möjlighet att följa varandras investeringsverksamhet med hjälp av rapporter och dagböcker som teamen skriver under kursens gång. Uppgifterna studenterna gör är synliga för alla kursdeltagare.

Syftet med presentationen är att presentera kurshelheten och de tillvägagångssätt som använts för att skapa en spelifierad kurs i Moodle. Även utmaningar och utvecklingsmöjligheter kommer att lyftas fram under presentationen.

Pakoruotsi – pakopeleillä iloa ruotsin opiskeluun

Satu Reinikainen

Maarit Turunen

Itä-Suomen yliopisto

Pakoruotsi oli Itä-Suomen yliopiston opetuksen kehittämishanke vuonna 2021. Hankkeessa laadittiin pakopelejä Itä-Suomen yliopiston kielikeskuksen ruotsin opetukseen ja sitä koordinoivat kielikeskuksen ruotsin kielen yliopisto-opettajat Satu Reinikainen ja Maarit Turunen sekä projektitutkija Ville Tahvanainen soveltavan kasvatustieteen ja opettajankoulutuksen osastolta.

Pakoruotsi-hankkeen tarkoituksena oli aktivoida ja motivoida opiskelijoita ruotsin kielen opiskelussa pelillistämällä opetusta. Pakopelejä pelatessaan opiskelijat kehittävät samanaikaisesti sekä ryhmätyötaitojaan että kielitaitoaan. Pakopelien tehtävien ratkaiseminen yhdessä tuottaa onnistumisen kokemuksia, mikä toivottavasti vahvistaa opiskelijoiden kieliminää ja motivaatiota ruotsin kielen opiskeluun.

Laadimme kolme erilaista pakopeliä kielikeskuksen ruotsin kertauskursseille ja tutkintokursseille:

1. fyysinen pakohuone yliopiston kampuksella Joensuussa (Sm4rt LOC - pakohuonelaboratorio)
2. luokahuoneessa pelattava pakopeli
3. virtuaalinen pakopeli

Itä-Suomen yliopiston Joensuun kampuksella sijaitseva Sm4rt LOC - pakohuonelaboratorioon rakentamamme pakohuoneet toimivat kuten kaupalliset pakohuoneet. Opiskelijoiden on siis ratkottava ruotsin kieleen liittyviä tehtäviä ja arvoituksia nordic noir -hengessä päästäkseen ulos huoneesta tietyssä ajassa.

Pakoruotsin luokahuoneversiota voidaan pelata erilaisissa luokkatiloissa, sillä peli on helposti liikuteltava ja uudelleen koottava. Peli sisältää sekä fyysisiä että virtuaalisia tehtäviä, joita opiskelijat ratkovat pienryhmissä.

Virtuaalista pakopeliä voi käyttää etäopetuksessa esimerkiksi Zoomin Breakout - huoneissa. Peli on toteutettu ThingLinkin avulla: yhden arvoituksen ratkaistuaan ryhmä pääsee etenemään seuraavaan tehtävään tehtäväpolulla.

Pakopelien tehtävät koostuvat sanasto- ja rakennetehtävistä, kuullunymmärtämisestä sekä kulttuuritaidoista. Pakohuoneille tyypillisesti pelin läpäisyyn tarvitaan myös nokkeluutta sekä yhteistyötä ja kommunikointia ryhmäläisten kesken.

Opiskelijapalautteen perusteella pakopelit koettiin hauskoiksi ja tehokkaiksi tavoiksi oppia ruotsia. Eräs opiskelija kommentoi pakohuonelaboratoriossa pelattua peliä näin: "Pelin kokonaisuus toimi hyvin. Opin hyvin uusia asioita ja peli vaati soveltamaan ruotsia eri tehtävissä. Peli oli myös hauska ja jännittävä!" Opettajana hienointa oli nähdä pelaajien riemu hankalan tehtävän ratkettua.

YUFE Language Centres Crossing European Borders

Lauri Tolkki

Katri Niemi

Tapio Hokkanen

University of Eastern Finland

Young Universities for the Future of Europe (YUFE) Alliance is one of the first 17 European universities. The network has ten partner universities and four non-academic partners spanning across Europe, from Spain to Finland and from Cyprus to the UK. YUFE aims to be student-centered, open and inclusive and students and staff have an important role in the alliance. YUFE also aims to remove barriers between universities and society at large through close co-operation with local governments, businesses and civil society.

Language centres have played an important role in YUFE since the start as mobility, multilingualism and intercultural exchange are YUFE core values. As physical mobility has been limited by the pandemic, a flexible on-line offer has been created for YUFE students spanning language courses, language cafés or tandems in all YUFE languages. As an additional reward for students who are willing to focus on languages, YUFE Language Star has been created. The Language Star can be achieved through a reflective process including several activities in one or more languages other than English or one's native language. While most language resources have been directed towards students, YUFE also offers some language training and pedagogical workshops for staff.

University of Eastern Finland offers a tailored Finnish course for YUFE students and staff. The course was created and piloted already in 2021, but the first real YUFE group started in February 2022. Experiences from this course as well as ideas for the future will be discussed.

Itsenäisesti suoritettavat joustavat toteutukset tutkintoon kuuluvissa viestintä- ja kieliopinnoissa

Piia Jokiranta
Milja Merta
Katariina Pitkänen
Anna Tunkkari
Heidi Jauni
Tampereen yliopisto

Tässä esitelmässä tarkastelemme tutkintoihin kuuluvien viestintä- ja kieliopintojen itsenäisesti suoritettavien ja joustavien toteutusten pilotointia. Itsenäinen ja joustavatoteutus suunniteltiin englannin, ruotsin, akateemisen kirjoittamisen ja puheviestinnän opintojaksoille.

Tampereen korkeakouluuyhteisön koulutusstrategiassa nostetaan esiin joustavat tavat kehittää osaamista ajasta ja paikasta riippumattomasti. Syksyllä 2021 kielikeskus sai yliopiston rahoitusta strategiaa tukevien, ajasta ja paikasta riippumattomien toteutusten suunnitteluun. Uuden toteutustavan pilotointi alkoi alkuvuodesta 2022. Itsenäinen toteutusmuoto lisää yhden vaihtoehdon jo tarjolla oleviin lähi-, verkko- ja monimuotototeutuksiin.

Suoritustavan tavoitteena on tarjota opiskelijalle mahdollisuusaikaan, paikkaan tai tiettyyn ryhmään sitomattomaan opiskeluun. Siten toteutus tarjoaa mahdollisuuden suorittaa viestintä- ja kieliopintoja esimerkiksi päätoimisen työn ohessa. Toteutus on ensisijaisesti itsenäisesti ja ilman opettajan tukea tehtävä, mutta edellyttää, että opiskelija esimerkiksi hankkii itsekeskustelu -tai palautekumppaneita. Opiskelijalla on siis mahdollisuus suorittaa toteutus joko hyvin nopeasti tai pidemmällä aikataululla. Opintojakso on tarjolla jatkuvana toteutuksena ja näin ollen saavutettavissa myös opetuksettomina aikoina. Opiskelu tapahtuu Moodle-alueella.

Pyrkiessään toteutukselle opiskelija täyttää hakemuksen, jossa hän kertoo valmiuksistaan itsenäiseen työskentelyyn ja perustelee, miksi tämä toteutusmuoto on hänelle sopivin. Lisäksi opiskelijakuva esimerkiksi kielitaitoaan, jotta hakemusta käsiteltäessä voidaan varmistaa, että se on riittävä ja mahdollistaa opintojakson sujuvan suorittamisen. Koska opintojakso edellyttää vahvaa itseohjautuvuutta ja tiettyä osaamistasoa, voidaan puhua niin sanotusti ylöspäin eriyttävästä opintojaksosta.

Kielikeskuspäivillä esittelemme kevään pilotoinnin aikana kertyneitä havaintoja siitä, millaisia mahdollisuuksia ja haasteita tämänkaltaisen suoritustapa luo.

Tampereen korkeakouluuyhteisön koulutusstrategia. 2019. https://content-webapi.tuni.fi/proxy/public/2019-04/tampereen_korkeakouluuyhteison_koulutusstrategia.pdf(Luettu 2.2.2022)

Yhteisopettajuus opintojaksojen monimuotoisuuden vahvistajana

Katriina Veikkolainen
Centria-ammattikorkeakoulu

Centria-ammattikorkeakoulussa on tehty viime vuosina opetussuunnitelmatyötä ja panostettu entistä enemmän opintojaksojen yhdessä suunnittelemiseen. Joitakin opintojaksoja on suunniteltu ja opetettu yhdessä jo aikaisemminkin. Esimerkiksi Tutkimuksen tekeminen ja raportointi -opintojaksolla on 2–3 opettajaa, joilla kullakin on oma asiantuntemuksensa: substanssiasiantuntija, tiedonhaun ja lähteiden käyttämisen asiantuntija ja kielen asiantuntija. Yhteisopettajuudesta ja -suunnittelusta tällä opintojaksolla on hyviä kokemuksia, joten halusimme laajentaa yhteisopettajuutta muillekin opintojaksoille. Olemme opettaneet kollegani Virve Antinojan kanssa tutkintoon kuuluviin viestinnän perusopintoihin sisältyvää Viestintä-opintojaksoa yhdessä kuluvana lukuvuonna. Kerron esityksessäni kokemuksistamme ja niistä syistä, joiden vuoksi halusimme tuoda yhteisopettajuuden näille viestinnän opintojaksoille.

Ehkä suurin syy siihen, että halusimme tiiviimpää yhteistyötä ja yhteisopettamista, on se, että näin saadaan käyttöön kummankin opettajan ydinosaaminen: Virve Antinoja on vahva viestinnän ammattilainen ja tuntee yritysmaailmaa, ja itse olen kielen ja kirjoittamisen asiantuntija. Halusimme myös vahvistaa omaa osaamistamme kollaboratiivisen työskentelyn kautta ja tehostaa opintojaksojen kehittämistä. Käytännön työn kannalta opiskelijoille on tervetullutta vaihtelua, kun on useampi opettaja, ja toisaalta opetus ei ole niin haavoittuvaista – jos toinen sairastuu tai on työmatkalla, toinen voi ottaa vetovastuun opintojaksosta.

Yhteisopettamisesta on jo saatu käytännön hyötyjä: Olemme ikään kuin tuotteistaneet Viestintä-opintojakson yhdessä muiden viestinnän opettajien kanssa, joten opintojakson sisältö on kaikille opiskelijoille samanlainen ja siinä on samat tehtävät. Tämä lisää opiskelijoiden yhdenvertaista kohtelua, kun myös arviointiperusteet ovat samat kaikilla. Olemme myös kehitelleet uusia sisältöjä ja uudenlaisia tehtäviä yhdessä. Opetusresurssi on jaettu kahden opettajan kesken, ja tämän lukuvuoden perusteella voisi sanoa, että työmäärä opettajaa kohden ei ehkä ole vähentynyt, mutta on mielekkäämpää suunnitella ja toteuttaa yhdessä. Yksi tärkeä hyöty yhteisopettajuudesta on myös vertaistuki hankalissa tilanteissa.

Becoming 360° Savvy - a Guide for Teachers

Sofia Sevón
Taija Votkin
Aalto-universitetet

Digital 360° environments have become increasingly popular both within business and education. 360° environments offer very promising opportunities for immersive learning experiences: they are readily accessible via an Internet browser or virtual reality gadgets, and do not need personnel (like physical laboratories typically do). However, creating environments that are pedagogically relevant, user friendly and appealing can be challenging. Educators need both training and suitable production pipelines to enable developing engaging 360° learning environments.

In this presentation, we introduce our approach to creating guidelines for educators who wish to build 360° environments for educational purposes. We touch upon issues such as why and when choosing a 360° environment for teaching is sensible and how the target group and learning goals can be taken into consideration. Other questions we discuss are: a) what kind of material and exercises are possible to use? b) how can gamification and interactivity be added, c) how can you create a welcoming and inspiring atmosphere? and d) how do you make sure that learning goals have been met and collect feedback? The guidelines can be found in a 360° setting in a “show don't tell manner” with demonstrations and examples of different pieces of advice.

Näkökulmia S2-verkkokurssien järjestämiseen

Pirjo Litmanen

Aija Elg

Noora Helkiö

Tampereen yliopisto

Korkeakoulumaailmassa eletään vaihetta, jossa nähdään yksilöllisyyden ja opiskelijälähtöisyyden merkitys nyt ja tulevaisuudessa. Monissa hankkeissa mm. Digivisio 2030 (<https://digivisio2030.fi>) ja Kielibuusti (<https://kielibuusti.fi>) nostetaan esille kysymys siitä, miten korkeakouluopiskelijalle voidaan räätälöidä yksilöllinen, joustava opintopolku yli korkeakoulurajojen. Erilaisia digitaalisia oppimisympäristöjä ja työkaluja on paljon saatavilla, joten tekniset edellytykset ovat olemassa. Seuraavaksi tarvitaan pedagogista yhteistyötä.

Erilaiset joustavat toteutukset, joita korkeakouluissa tarjotaan, ovat tärkeä ruohonjuuritason osa-alue, jossa yllä mainittua visiota on mahdollista konkretisoida. Esimerkiksi Tampereen yliopiston kielikeskus on kevästä 2020 alkaen tarjonnut S2-opiskelijoille itseopiskeluvaihtoehdon Suomi 1 ja Suomi 2 -kurssien suorittamiseen. Itseopiskelukurssit on suunniteltu mukautuvan opiskelijan tarpeisiin ja suoritettavaksi ajasta ja paikasta riippumattomasti. Aalto-yliopiston kielikeskus tarjoaa kaikille avointa itseopiskelukurssia nimeltään Introductory Finnish Self-study. Aaltoon tuleville vaihtoopiskelijoille on Survival Finnish 1 Online -kurssi, jonka opiskelijat suorittavat itsenäisesti ennen Suomeen tuloaan. Leipzigin yliopiston kanssa toteutetaan Finnish Blended Learning -kurssia, jossa suomen kielen ja kulttuurin osuus toteutetaan sekä synkronisesti että asynkronisesti.

Verkossa tapahtuva itseopiskelu tuo mukanaan erilaisia haasteita niin opiskelijalle, opettajalle kuin koulutuksen järjestäjälle. Esimerkiksi opiskelijalla tulee olla hyvä motivaatio, sitoutuminen, kyky ottaa vastuuta oppimistaan ja toimia itseohjautuvasti. Lisäksi suuri kysymys on se, miten oppiminen saadaan vuorovaikutteiseksi. Koulutuksen järjestäjän näkökulmasta pohdittavaa on esimerkiksi siinä, kuinka itseopiskelukurssin rakentaminen, ohjaus ja päivittäminen resursoidaan.

Round table -keskustelussamme haluamme nostaa esiin seuraavat näkökulmat: nykyisten S2-verkkokurssien erilaiset käytännön toteutustavat (materiaalit, työkalut), pedagogiset ratkaisut oppimisen vuorovaikutuksen ja opiskelijan edistymisen tukemiseen sekä verkkokurssin järjestämisen erilaiset rahoitus- ja resursointimallit. Lisäksi haluamme kääntää katseita tulevaisuuteen. Millainen S2-verkkokurssi voisi olla vuonna 2030?

Ei oppi tutkielmien analysoinnista ojaan kaada, vaan sysää oppijaansa myös työelämän tekstien tiedontielle. Pohdittavana tieteellisen kirjoittamisen kurssilla opitun tekstilajitietämyksen hyödynnettävyys

työelämässä

Heli Katajamäki
Eija Kalliokoski
Jaana Puskala
Vaasan yliopisto

Vaasan yliopiston maisteritason opiskelijoille pidettävällä Tieteellinen kirjoittaminen suomeksi -kurssilla opiskelijat tekevät analyysjä, joiden teoreettisena taustana on muun muassa tekstilajiteoria mutta myös muita teoreettisia lähtökohtia (ks. Katajamäki 2020a; 2020b; 2021; Lehtonen 2020; Puskala 2020). Opiskelijat tekevät kurssilla yhden tai kaksi analyysiä mutta yhteistoiminnallisen oppimisen kautta tutustuvat kolmesta viiteen analyysityyppiin. Näitä analyysityyppejä ovat tutkielman rakenteen analyysi, käsiteanalyysi, argumentaatioanalyysi, lähdeanalyysi ja yleistajuistavan tekstin analyysi. Opiskelijat oppivat analyysien kautta tiedostamaan niin tekstilajin käytäntöjä kuin tekstilajille ominaisen kielenkäytön piirteitä. Oppimistavoitteeksi voi siten nähdä tekstilajitietämyksen, johon luemme mukaan myös kielitietoisuuden, lisäämisen.

Tässä esityksessä tarkoituksena on käydä keskustelua siitä, miten tieteellisen kirjoittamisen kurssilla opittu tekstilajitietämys voi tukea opiskelijaa myös työelämässä, vaikka siellä laaditaan hyvin erilaisia tekstejä. Kuvaamme ensin lyhyesti analyysjä sekä sitä, millaisiin teoreettisiin lähtökohtiin ne ovat kytkettävissä. Tämän kautta pyrimme hahmottamaan, miten analyysitehtävästä saadut opit voisivat tukea kirjoittamista työelämässä.

DiGiPESU - Kohti kokonaisvaltaista digipedagogiikkaa

Janne Niinivaara
Heini Lehtonen
Helsingin yliopisto

Viestintä- ja kieliopintojen digipedagogiikka kehittyi kiihtyvällä tahdilla viime vuosikymmenen lopussa. Kun koronapandemia siirsi viestintä- ja kieltenopiskelun korkeakouluissa etäopetukseen, verkko-opetus arkipäiväistyi. Voimmekin puhua verkko-opetuksen taitekohdasta. Aiemmin verkko-opetuskokemusta oli murto-osalla pedagogeista, nyt kokemusta on lähes kaikilla. Tilanne tulee huomioida laajasti ja syvällisesti opetuksen kehittämistyössä ja pedagogisessa tuessa. Verkko-opetuksen arkipäiväistyminen peräänkuuluttaa paitsi uudenlaista osaamisen kehittämistä myös yhteisen ymmärryksen luomista sulautuvasta ja monimuotoisesta opetuksesta. Tässä esitelmässä esittelemme Helsingin yliopiston kielikeskuksen sisäisen pedagogisen kehittämisprojektin Digipedagoginen opetussuunnitelma (DiGiPESU), jonka tavoitteena on ollut luoda ohjeistus kokonaisvaltaiseen digipedagogiseen kehittämiseen.

Helsingin yliopiston kielikeskuksessa sekä opiskelijoiden että opettajien verkko-opetuskokemuksia on selvitetty ennen ja jälkeen pandemian. Sekä aiemmat tutkimukset että omat selvityksemme, kuten myös arkikokemukset opetuksen kehittämisestä ovat paljastaneet, että käsitykset verkko- ja monimuoto-opetuksesta vaihtelevat (Rytönen 2014; Kyllönen, 2020). Käsitysten ja asenteiden moninaisuus vaikuttaa opetuksen kehittämiseen: pedagogista yhteisymmärrystä ja jaettua näkemystä ei synny, mikäli digitalisaation mahdollisuudet näyttäytyvät kollegoille hyvin erilaisina.

DiGiPESU:un osallistui opettajia lähes kaikista opetettavista kielistä ja yksiköistä. Työskentely on perustunut sekä tutkimuskirjallisuuteen ja kieli- ja yliopistopedagogiseen ymmärrykseen että kieliyksikkörajat ylittävään yhteistyöhön. Verkko-opetuksen ja ”tavallisen opetuksen” vastakkainasettelun sijaan lähtökohtana olivat keskeiset pedagogiset ilmiöt, kuten vuorovaikutus, pedagoginen suunnittelu, digipedagogiikan erityispiirteet, kuten oppimisanalytiikka ja välinelukutaito, ja erilaisten opetusmuotoja koskevien käsitteiden selkeyttäminen. Projekti päättyi alkuvuonna 2022. Sen tuottamaa materiaalia hyödynnetään opettajatasolla esimerkiksi kurssien suunnittelussa ja perehdyttämisessä. Ohjeistus ei linjaa pakottavasti, vaan tarjoaa näkökulmia ja ratkaisuja monenlaiseen opetuksen monimuotoistamiseen. Organisaatiotasolla materiaalia hyödynnetään opetussuunnitelmatyön apuna. Esityksessämme sekä jaamme DiGiPESUn keskeiset linjaukset että kuvaamme kehittämistyötä prosessina.

Building digital citizenship through language education (e-lang citizen)

Teija Natri, *Jyväskylän yliopisto*

Digital citizenship through language education (e-lang citizen) is a project funded by the European Centre of Modern Languages (ECML). Its overall purpose is to help learners to become digital citizens and to develop their capacity to use digital media critically, creatively and autonomously in different languages. The project builds on recommendations and guidelines of the Council of Europe and other international institutions, as well as on national policies to develop a pedagogical framework and resources for use by language teachers.

The project has carried out a meta-analysis of the scientific literature on the notion of digital citizenship and drawn a portrait of the citizen as a user of languages and digital technology. The presentation concentrates on this portrait and on a pedagogical framework for digital citizenship in language education as well as on real-world tasks and pedagogical activities which enable teachers to support their learners to develop both language competences and digital citizenship. The pedagogical design underlines the importance of the socio-interactional dimension of action and communication and thus furthers the usual typology of tasks with real-world tasks, allowing learners to experience authentic communication and participation in social platforms.

Sabla svenska! – Kan jag inte bara få spela istället?

Sara Nyholm, *Vasa universitet*

”Mamma, får jag spela?”. Det är en fras som jag har hört till leda på daglig basis de senaste 12 åren och även om mitt svar långt ifrån alltid är jakande så slutar frågan aldrig att ställas. För det finns ju alltid en chans att jag säger ”ja”.

Dataspel har funnits i många årtionden redan, men de har fått ett allt starkare fäste efter smarttelefonernas intåg. I princip har varenda en av oss en liten spelkonsol i fickan oavsett vart vi går. Och dataspelen fångslar och fascinerar. De får en att tänka ”Bara en gång till” i oändlighet.

I mitt jobb som universitetslektor vid Vasa universitets Språkcenter Linginno har jag insett att mina studenter har samma fascination för spel som mina barn och skulle studenterna täckas skulle de säkert också fråga om de får spela på lektionerna. Så vad händer om jag svarar ”ja” på studenternas hypotetiska fråga? Om jag uppmanar dem att låta spelet vara en del av undervisningen, kanske till och med hela kursen? Kan det ge något mervärde?

Med dessa frågor som bakgrund började jag, tillsammans med en programmerare, utveckla ett program som kan användas för att träna språk. Idén var att bygga upp programmet som ett spel där varje rätt svar leder spelaren vidare till nästa steg och nästa nivå. Den första versionen av spelet **Sabla** blev klar i januari 2021 och kunde då redan användas på en kurs i svenska.

I mitt föredrag kommer jag att presentera Sabla, studenternas utveckling och studenternas reaktioner på att utföra en kurs på detta sätt.

Kirjoittamisen kirous ja lukemisen loukut – kandidivaiheen opiskelijoiden tunteet opiskelun tekstitaitoja kohtaan

Hilkka Paldanius, *Tampereen yliopisto*

Akateemisten tekstitaitojen suomenkielinen opetus keskittyy Tampereen yliopiston kielikeskuksessa pääasiassa kandidivaiheen opiskelijoiden tukemiseen. Ensimmäistä tutkielmaansa aloittavat opiskelijat tulevat kursseille monenlaisista taustoista, ja opiskelijoilta kuulee, etteivät he aina saa muissa opinnoissaan palautetta teksteistään. Siten myös näkemykset omista taidoista ja ylipäättään tieteellisestä kirjoittamisesta voivat olla vaihtelevia. Käsitukset osaamisesta ja kyvykkyydestä lukea ja kirjoittaa taas voivat vaikuttaa merkittävästi opinnoissa ja työelämässä pärjäämiseen.

Esitelmässä tarkastellaan opiskelijoiden käsityksiä akateemisista tekstitaidoista sekä omista kyvyistään ennen kurssin alkua ja kurssin jälkeen. Tutkimuksen tuloksia voidaan hyödyntää akateemisen kirjoittamisen kurssin kehittämisessä ja laajemmin siinä, millaista tukea lukemiseen ja kirjoittamiseen opiskelijoille tulisi tarjota opinnoissaan.

Tutkimuksen aineistona on ennakko- ja jälkitekijät 64 opiskelijalta, jotka opiskelevat pääasiassa viestintä-, kasvatusta- ja yhteiskuntatieteitä. Kurssin aloitusta edeltävässä ennakkotehtävässä he pohtivat näkemyksiään tieteellisestä kirjoittamisesta ja lukemisesta sekä asettavat kurssille oppimistavoitteita. Kurssin lopuksi he palauttavat loppurefleksion, jossa palataan näihin pohdintoihin ja tarkastellaan omaa oppimista.

Aineistoa analysoidaan laadullisen diskurssintutkimuksen avulla (Gee, 2014). Huomiota kiinnitetään niihin merkityksellistämisen tapoihin, joita teksteissä kohdistuu kirjoittamiseen ja lukemiseen sekä oman pystyvyyden kuvaamiseen. Erityisen kiinnostavaksi aineistossa muodostuvat erilaiset affektiiviset ilmaukset, jotka kuvaavat suhtautumista opiskelun tekstitaitoja kohtaan, sekä myös saman kirjoittajan teksteissä mahdollisesti ilmenevät ristiriitaiset käsitykset.

Alustavien tulosten perusteella ennakkotehtävissä on nähtävissä muun muassa tehokkuuden ja tarkkuuden diskurssit, joissa akateemiset tekstitaidot näyttäytyvät vaativina ja omat kyvyt riittämättöminä. Näiden vastapainona jälkitekijäin muodostuvat muun muassa huojennuksen ja toiveikkuuden diskurssit, joissa omat kyvyt kuvataan riittävinä sekä aikaisemmat käsitykset tieteellisestä tekstistä sekä myös omista kyvyistä väärinä.

Lähteet

Gee, J.P. (2014) *How to do discourse analysis*. Abingdon: Routledge.

Kielitietoisuus opiskelijan ohjaustyössä

Miia Karttunen, *Tampereen yliopisto*

Esityksessä tarkastellaan Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulussa Xamkissa toteutettua selvitys- ja kehittämistyötä, jonka tavoitteena oli kartoittaa korkeakoulun henkilöstön kielitietoisuuden ja ohjausosaamisen nykytilaa kansainvälisten opiskelijoiden ohjaustyössä erityisesti suomen kielen opiskeluun liittyen sekä luoda edellytyksiä kielitietoisuuden ohjausosaamisen lisäämiselle.

Kysely- ja haastatteluaineiston avulla tarkasteltiin, millaisia haasteita korkeakoulun opiskelijavastaavat ja muut opiskelijoiden opinto- ja uraohjaukseen osallistuvat henkilöt kohtaavat, kun ohjattavana on kansainvälinen opiskelija. Tässä kansainvälisellä opiskelijalla tarkoitetaan niin englanninkielisissä koulutuksissa opiskelevia kuin suomenkielissäkin opiskelevia tutkinto- ja polkuopiskelijoita, joiden äidinkieli on muu kuin suomi. Opiskelijakohderyhmä on siis moninainen, ja opiskelijoiden suomen kielen taito vaihtelee A-tasolta aina C-tasolle. Selvitys liittyi ennen kaikkea opiskelijan suomen kielen opintojen ja osaamisen kehittämiseen tukemiseen ja ohjaustyötä tekevien rooliin tässä tukemisessa.

Esityksessä kootaan selvitystyön tuloksia ja pohditaan niiden valossa ohjaustyön kehittämistä Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulussa. Kehittämistyön kanaviksi ovat valikoituneet ohjaustyötä tekevien entistä parempi tiedottaminen, konsultointi, mentorointi ja henkilöstökoulutus sekä suomen kielen opiskelumahdollisuuksien kokoaminen helppokäyttöiseksi portaaliksi opiskelijoiden ja opiskelijan ohjaustyötä tekevien saataville. Tavoitteena on, että kansainväliset opiskelijat saavat korkeakouluopintojensa aikana laadukasta ohjausta, joka auttaa opiskelijoita kehittämään suomen kielen osaamistaan johdonmukaisesti.

Kehittämistoimenpiteillä varmistetaan opintojen sujuva eteneminen ja tutkintoon tavoiteajassa valmistuminen sekä työllistyminen opintoja vastaaviin tehtäviin Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun toiminta-alueelle tai muualle Suomeen. Selvitys- ja kehittämistyö liittyvät korkeakoulun Talent Boost -toimenpiteisiin ja siten opetus- ja kulttuuriministeriön ja työ- ja elinkeinoministeriön Talent Boost -toimenpideohjelmaan.

Hankehumpasta tulevaisuustangoon – reflektiivisiä ajatuksia oppimisesta, oppijoista ja opettajista

Marjut Männistö
Siru Lamminpää
Vaasan yliopisto

Keskitymme esitelmässämme korkeasti kouluttautuneiden ulkomaalaistaustaisten oppijoiden kieli- ja viestintäosaamisen kehittämiseen ja kehittämiseen. Tavoitteenamme on reflektoida OK-työmarkkinoilla -hankkeessa (Vaasan yliopisto, 2021) mutta myös muussa opetus- ja elämäntilanteissa saamiimme ajatuksia niin suomen kielen kieli- ja viestintäosaamisen oppimisesta ja opettamisesta kuin oppijoista itsestään ja meistä opettajista.

Ajatuksiemme teoreettisena taustana on ekologinen lähestymistapa kielen oppimiseen ja viestinnällinen kielitaitokäsitys. Ekologisessa lähestymistavassa yhdistyvät sosiokulttuurinen ja kognitiivinen näkemys (van Lier, 1998), ja se korostaa tietoisuuden ja havaitsemisen sosiaalista luonnetta sekä yksilön ja ympäristön vuorovaikutusta. Viestinnällisen kielitaitokäsityksen mukaan kielitaito rakentuu vuorovaikutuksessa. Kieli nähdään tällöin viestintätaitojen osana ja yhteisöllisenä toimintana, joka opitaan osallisuuden ja vuorovaikutuksen kautta. Kaikki ei ole kielestä kiinni (Männistö & Laajalahti, 2020).

Lähestymme aiheitamme kolmen kysymyksen kautta:

1. Kuinka pitkälle oppijan rahkeet riittävät, kun hän itse määrittelee omat oppimistavoitteensa?
2. Miten kieli- ja viestintätaitojen vahvistamisen sosiaalinen luonne toteutuu tai jää toteutumatta?
3. Onko yhteisopettajuus uhka vai mahdollisuus?

Esityksemme ei ole pelkkää hankehumpun hehkutusta, vaan pyrimme pääsemään kiinni todellisiin kokemuksiin ja rehellisiin ajatuksiin. Esityksessämme avaamme sitä, mitkä suunnittelemamme ratkaisut onnistuivat ja mitkä eivät ja miltä tulevaisuus näyttää kokemustemme perusteella.

Kun oppijalla on jo paljon kieli- ja viestintäosaamista, niin pelkät ennalta käsikirjoitetut tangon hidas-hidas-nopea-nopea-askleet eivät enää riitä. Myös oppimistilanteissa tarvitaan yksilöllistä kohtaamista ja aitoa vuorovaikutusta, rehellisyyttä kohdata asiat sellaisina kuin ne ovat. Näin meillä kaikilla on mahdollisuus oppia enemmän ja syvemmin ja opettamiseen ja oppimiseen tulee lisää merkityksellisyttä ja vaikuttavuutta.

Lähteet

Männistö, M. & Laajalahti, A. (2020). "Haluan asua Suomessa" – Ulkomaalaistaustaisten korkeastikouluttautuneiden osallisuutta rakentavat tekijät työelämäjaksolla. Prologi – puheviestinnän vuosikirja 2020, s. 26–42. <https://doi.org/10.33352/prlg.92198>

Vaasan yliopisto. (2021). OK-työmarkkinoilla. <https://www.uwasa.fi/fi/tutkimus/hankeet/ok-tyomarkkinoilla>

van Lier, L. (1998). The relationship between consciousness, interaction and language learning. *Language Awareness* 7, s. 128–145.

Kielitaitokasvot – L2-vuorovaikutuksen harmaa eminenssi

Tarmo Ahvenainen, *Kaakkois-Suomen Ammattikorkeakoulu*

Esityksessäni pohdin työelämän viestintää ja kielenoppimistilanteita väitöskirjassani kehittämäni kielitaitokasvot-käsitteen valossa käytännön esimerkkien avulla.

Mitä muut ihmiset ajattelevat meistä ja mitä me paljastamme siitä, mitä ajattelemme muista, on olennainen osa inhimillistä vuorovaikutusta. Osa mielikuvista, jonka muodostamme muista ja jonka muut muodostavat meistä, koostuu taidoista ja kyvyistä, joita on mahdollista havaita ja joita tiedämme itsellämme tai muilla olevan. Näihin taitoihin kuuluu myös vieraan kielen taito. Monella vieraan kielen käyttäjällä onkin kokemuksia niin myönteisistä kuin kielteisistä tunteista liittyen erityisesti vieraalla kielellä puhumiseen muiden ihmisten edessä. Ihminen voi myös tietoisesti tai tiedostamattaan havaita tai olettaa vastaavia tuntemuksia ja ajatuksia puhekumppaneissaan ja siksi muuttaa toimintaansa.

Edellä kuvattuja ilmiöitä voidaan tarkastella kasvoteorian avulla. Kasvot voidaan määritellä potentiaalisesti haavoittuvaksi kuvaksi itsestä, jonka kasvojen omistaja haluaa muiden tunnustavan, tai vastaavaksi kuvaksi puhekumppanista, jonka viestijä olettaa tällä olevan. Vuorovaikutuksessa yksilö pyrkii antamaan muille itsestään kuvan, johon hän itse aidosti uskoo, tosin hieman kiillotettuna. Kasvotoive (engl. face want tai face claim), kuva itsestä, jonka toivomme muiden tunnustavan, perustuu tälle kuvalle. Kielitaidon osalta kasvotoiveen voidaan katsoa osin perustuvan edellä mainittuun viestijän kieliminään (engl. language self-belief tai L2 self). Osa kieliminään liittyvistä uskomuksista voi olla tilannesidonnaisia ja rajattuja minäpystyvyyssuomuksia (engl. self-efficacy beliefs), esimerkiksi se, että uskoo pystyvänsä pitämään sujuvan esityksen ranskaksi, osa taas yleisluontoisia ja pysyvämpiä, ”olen huono saksassa”.

Kasvot ovat viestinnässä usein harmaa eminenssi, taustalla piilotteleva vaikuttaja, joka ei koskaan kokonaan poistu paikalta. Kasvojen läsnäolo huomataan vasta, kun kaikki ei suju niiden odotusten mukaisesti.

Koko ryhmän keskustelu – miten saamme kaikki äänet kuuluviin? Alustuksena kokemuksia Erätauko-dialogimenetelmästä kielikeskuksen puheviestinnän opetuksessa

Terhi Meriläinen, *Tampereen yliopisto*

Keskustelisimmeko keskustelemisesta? Kuten tiedämme, niin etä-kuin liveopetuksessa aktiivisimmat opiskelijat ovat äänessä; he kysyvät ja vastaavat opettajan kysymyksiin. Vaikka osallistavia menetelmiä on monia ja useimmat opiskelijat osallistuvat esimerkiksi pari- ja pienryhmäkeskusteluihin, olen pohtinut, miten voisimme kannustaa myös hiljaisia ääniä kuuluviin koko luokan keskusteluhetkissä. Miten voisimme luoda osallistumista entisestään tukevan tukevaa ja läsnäolevaa keskusteluilmapiiriä ja -tapaa?

Vastatakseni näihin kysymyksiin olen käyttänyt omassa opetuksessani Erätauko-dialogimenetelmää. Opettamillani Tampereen yliopiston puheviestinnän opintojaksoilla olemme keskustelleet opiskelijoiden kanssa erätaukohenkisesti muun muassa vuorovaikutustilanteisiin liittyvistä jännittämisen kokemuksista ja ryhmiin kuulumisesta.

Erätauko on yhteiskunnallisen keskustelun menetelmä, jonka tavoitteena on tehdä suomalaisista maailman parhaiten keskusteleva kansa. Kyseessä on nimenomaan menetelmällinen dialogin käymisentapa, jossa tähdätään aiheen, toisten tai itsen parempaan ymmärtämiseen. Keskustelussa ei kuitenkaan ole tarvetta löytää ratkaisuja tai yksimielisyyttä, mutta parhaimmillaan se voi tuottaa ennalta-arvaamattomia oivalluksia ja uutta ajattelua.

Olen kerännyt opiskelijoiden kanssa käymistäni keskusteluista aineistoa, jossa opiskelijat kuvaavat omia kokemuksiaan käymistämme keskusteluista. Jaan Kielikeskuspäivien pyöreän pöydän keskusteluun sekä omia oivalluksiani dialogin ohjaamisesta että opiskelijoiden kokemuksia dialogiin osallistumisesta.

Vaikka kerron omia ja opiskelijoideni sanoittamia kokemuksia nimenomaan Erätauko-dialogimenetelmästä, on esityksen ja pyöreän pöydän äärellä käytävän keskusteluntarkoitus antaa ajatuksia kaikenlaisiin kielikeskusopetuksessa käytäviin dialogisiin keskusteluhetkiin–menetelmästä ja opetuksen aiheesta riippumatta.

Noticing, practising and evaluating mediation in our language courses

Tuula Lehtonen
Roy Siddall
Nina Wallden
Helsinki University

Following the publication of the CEFR Companion Volume in 2018, the focus in language teaching and learning has shifted from the four skills of listening, reading, speaking and writing to four 'modes' of communication: reception, production, interaction and mediation. Mediation, in particular, has become a hot topic in language learning, since it has been recognized as a core feature of communication in our increasingly globalized and online world. However, while mediation is an intrinsic part of almost all language learning activities, it may not be explicitly mentioned in class by teachers or recognized by students.

In this round table discussion/workshop, we will consider how some common tasks in language courses, such as summarising a text in writing or delivering an oral presentation, can be introduced to students in an engaging way as mediation activities that bear relevance to real-life communication. In addition, we will explore ways for students to peer or self-evaluate the effectiveness of their mediation and understand what is important for effective mediation, so that they can become aware of individual strengths and weaknesses or development needs as mediators.

Each of us will introduce examples from our pedagogical practices dealing with mediation. These will provide a background to interactive round-table discussion aimed at sharing experiences and ideas. By raising awareness among students of what mediation is, why it is relevant and how to evaluate it, language teachers could increase motivation towards and engagement with mediation-related activities.

Tavoitteena yliopistoyhteisöjen monikielisyys: Miten kielipoliittinen tahtotila näkyy käytännön toiminnassa?

Tuija Lehtonen

Nina Reiman

Johanna Saario

Jyväskylän yliopisto

Suomen yliopistojen keskeinen kielipoliittinen tavoite on yhtäältä huomioida ja toisaalta tukea yhteisön monikielisyyttä. Tämä tahtotila ei kuitenkaan näy suosituksissa ja käytänteissä (Saarinen 2020), joiden perusteella kielitaitona pidetään ensisijaisesti kotimaisten kielten ja englannin osaamista. Monikielisyyttä taas edustaa näiden lisäksi lähinnä suurten eurooppalaisten kielten hallinta.

Tässä esityksessä käsittelemme yliopistojen kielipoliittisten linjausten ja käytännön toiminnan välistä suhdetta. Pohdimme sitä, millaista kielitaitoa ja monikielisyyttä yliopistossa arvostetaan sekä sisäänpääsyn että opiskelun näkökulmasta. Lisäksi tarkastelemme opiskelijoiden monikielisiä repertuaareja ja niiden hyödyntämistä opiskelussa. Keskitymme monikielisiin maahanmuuttotilaisiin opiskelijoihin, jotka osallistuvat yliopistossa järjestettävään kotoutumiskoulutukseen.

Tarkemmat tutkimuskysymyksemme ovat seuraavat:

1. Millainen monikielisyys on toivottavaa yliopistoissa?
2. Miten yliopistoissa yhtäältä arvostetaan ja toisaalta arvotetaan opiskelijoiden kielitaitoja?
3. Miten monikielisten opiskelijoiden kielelliset resurssit ovat käytössä heidän opinnoissaan?

Hyödynnämme sekä meso- että mikrotason tutkimusaineistoa, mikä mahdollistaa monikielisyyden tarkastelun institutionaalista ja yksilöiden näkökulmasta. Mesotason aineiston muodostaa kansallinen selvitystyö, jossa tutkittiin yliopistojen halukkuutta ja valmiutta tarjota koulutusta aikuisena Suomeen muuttaneille korkeakoulukelpoisille henkilöille. Mikrotason aineisto käsittää erityyppistä materiaalia, jota on kerätty Jyväskylän yliopistossa järjestetyissä INTEGRA-koulutuksissa. Aineisto sisältää esimerkiksi opiskelijoiden (N = 59) itsearviointimateriaalia ja taustatietoja.

Mesotason aineiston perusteella voi todeta, että maahanmuuttotilaisien opiskelijoiden monikielisiä resursseja ei tunnisteta eikä tunnusteta. Mikrotason aineisto puolestaan osoittaa opiskelijoiden kielellisten repertuaarien moninaisuuden. Aineistojen ristivalotus paljastaa, että tätä monikielistä potentiaalia hyödynnetään niukasti. Yksi olennainen kysymys onkin, miten opiskelijoiden kielirepertuaareja voisi ottaa huomioon ja käyttöön kielikeskusopetuksessa. Tutkimustulos haastaa myös pohtimaan, mitä aito monikielisyys kielikeskusopetuksessa voisi tarkoittaa.

Lähteet: Saarinen, Taina (2020). Higher Education, Language and New Nationalism in Finland: Recycled Histories. Palgrave Pivot. Palgrave Macmillan.

Kvarkentandem – tandemsamarbete mellan Sverige och Finland

Mirjam Särs, *Vasa universitet*

Merja Torvinen, *Umeå universitet*

Outi Oja, *Stockholms universitet*

Vasa universitet, Umeå universitet, Stockholms universitet och Uppsala universitet har ett gemensamt e-tandemprojekt, *Kvarkentandem*, sedan hösten 2020. Projektet finansieras av Nordplus. Kvarkentandem har samarbete på två språkliga nivåer: A-tandem och B-tandem. På A-nivå samarbetar fortsättningsnybörjarkurser i finska i Sverige med den obligatoriska högskolesvenskkursen i Finland, och på B-nivå mer avancerade finskkurser med en fortsättningskurs i svenska.

Tandemmetoden går ut på att deltagarna lär sig varandras modersmål, och fungerar turvis som inlärare och som experter. Samarbetet genomförs som en obligatorisk del av kurserna i svenska/finska vid respektive universitet. Studenterna paras ihop och får en egen tandemkompis i grannlandet, och paren träffas sedan 3 eller 4 gånger på egen hand på Zoom, ungefär 1,5 h per gång.

Varje tandemträff har ett eget tema med olika uppgifter, som finns på kursernas digitala lärplattformar. Uppgifterna är i huvudsak muntliga, och uppbyggda så att man växlar mellan språken och pratar lika mycket svenska och finska. Det är diskussioner, förhandlingar, presentationer, simulerade dialoger, förklaringar m.m., och handlar förutom språket också om kultur och lokalkännedom om de båda länderna.

Studenterna rapporterar om tandemsamarbetet på den egna kursen på olika sätt. Studentfeedbacken är överväldigande positiv. Ibland förekommer problem med att få kontakt inför träffarna, med tidtabellen och med stora skillnader i språklig nivå, men så gott som alla upplever ändå metoden som givande, rolig och meningsfull, och många säger att de fått en ny vän och nya insikter om grannlandet tack vare tandemsamarbetet.

Fungerande kommunikation i gränsregioner, en förutsättning för regional utveckling

Marit Nilsson-Väre, *Svenska handelshögskolan*

Ett gemensamt språk garanterar inte samarbete över gränser. Även fördjupade insikter i språkens och regionens historia, kultur och kommunikationsmönster inom organisationer krävs. Språket med dess olika dimensioner är kittet i all mänsklig kontakt, en meningsbärare och identitetsskapare. Genom djupare insikter skapas även tyst kunskap som bidrar till en dialog inom organisationer och är en förutsättning för regional utveckling

"Kommunikation inom organisationer i gränsregioner" (5 sp) är en samarbetskurs mellan Umeå universitet och Hanken Svenska handelshögskolan, en delkurs inom Gränsöverskridande regional utveckling och planering i Kvarkenregionen, där språkcentret samarbetar med institutionerna för marknadsföring, samhällsplanering och kulturgeografi.

Kursen bildar tillsammans med två övriga delar en helhet, vars övergripande akademiska syfte bl.a. är att studera förutsättningarna för regional utveckling ur språkens och företagskulturens synvinkel, där även historia och gemensamma ekonomiska och strategiska målsättningar samt administrativa gränser har en central betydelse. Kulturella skillnader och likheter är viktiga för förståelsen och språkanvändningen inom företagskulturen och bidrar till förbättrade förutsättningar för regional utveckling och konkurrenskraft över nationsgränser.

Österbotten och Västerbotten har en lång gemensam historia och ett gemensamt språk. Gränsregionen Kvarken bildar tillsammans med Tornedalen och Nordkalotten en case-helhet som belyser hur kommunikation inom organisationer i gränsregioner fungerar och varför den har en central betydelse för hela områdets utveckling och tillväxt.

Finland Swedish Online 1 som läromaterial på en nybörjarkurs

Hanna Saloranta, *Åbo universitet*

Finland Swedish online (FSO) är ett projekt för online-kurser i svenska, med betoning på den svenska som talas i Finland. Projektet inleddes 2016 och vi har hittills publicerat tre kurser: FSO 1 (CEFR-nivå A1), FSO 2 (CEFR-nivå A2) och en kurs specifikt för bibliotekarier, FSO Bibliotek (CEFR-nivå B1–B2). FSO 3 (CEFR-nivå B1) är på kommande.

Kurserna är gratis och öppna för alla intresserade. Det används inget stödspråk utan alla anvisningar ges på svenska. Utgångspunkten är att inläraren kan det latinskaalfabetet. Materialet kan användas för självstudier eller som stödmaterial på kurser i svenska på olika läroanstalter.

Jag har själv varit med om projektet från början och dessutom använt FSO 1 som läromedel på en nybörjarkurs i svenska på Åbo universitet. Under presentationen demonstrerar jag materialet och berättar om mina erfarenheter av att använda det i min undervisning.

Alla FSO-kurser har en likadan struktur: de består av 5–6 kapitel (Units) som är indelade i lektioner. En lektion inleds oftast med en dialog som följs av olika typer av övningar i vokabulär, uttal och strukturer. FSO 1 är en så kallad survival course, med fokus på vardagliga situationer. FSO 2 presenterar samhället och kulturen i Finland, t.ex. allemansrätten och historiska händelser. FSO 3 går lite djupare in i samhälleliga och kulturella teman och tar upp t.ex. vinteraktiviteter, politik och litteratur.

Projektet koordineras av Nordica vid Helsingfors universitet och kurserna baserar sig på ett isländskt format (Icelandic Online). Projektet har huvudsakligen finansierats av Svenska Kulturfonden, Svenska Folkskolans Vänner och Tre Smeder, men även Nordplus och Helsingfors universitet har bidragit.

Linguavaasa – ett samarbete mellan högskolorna i Vasa

Sannina Sjöberg, *Vasa universitet*

Jaana Puskala, *Vasa universitet*

Johanna Dahlin, *Helsingfors universitet*

Kristina Granstedt-Ketola, *Åbo Akademi*

Marina Bergström, **Hanken**

Sanna-Liisa Kiikkala, *VAMK*

Åsa Fagerudd, *Novia*

Linguavaasa

Linguavaasa är ett snart tjuugoårigt språksamarbete mellan högskolorna i Vasa. Samarbetet inleddes 2004 och styrelsen består av representanter från varje högskola som har verksamhet i Vasa: Hanken, Helsingfors universitet, Yrkeshögskolan Novia, VAMK, Åbo Akademi och Vasa universitet. Representanterna är språklärare eller på annat sätt anknutna till språkundervisningen vid respektive högskola.

Samarbetet går ut på att erbjuda gemensamma språkkurser till studenter vid högskolorna i Vasa (inklusive utbytesstudenter som studerar vid en högskola i Vasa). Varje högskola har kvotplatser på språkkurserna. Linguavaasa koordineras via Vasa universitet och har också en egen webbsida som upprätthålls av Vasa universitet. Ordföranden i Linguavaasas styrelse byts ut årligen så att varje högskola får möjligheten att agera ordförande. Linguavaasa ordnar också utbildningsdagar för språklärarna vid högskolorna i Vasa.

Språkkurserna som ordnas varierar lite från år till år. Lärare på kurserna är antingen Vasa universitets språklärare eller timlärare från andra högskolor eller timlärare som inte är anknutna till någon högskola. Under verksamhetsåret 2021 erbjöd Linguavaasa språkkurser i spanska, ryska, kinesiska och finska som främmande språk. Under 2021 anmälde sig över 200 studenter till Linguavaasas språkkurser och 150 av dem avlade också kurserna. Under 2021 ordnade Linguavaasa två utbildningsdagar för språklärare vid högskolorna. Vid vardera tillfället deltog ca 20–30 lärare.

Under 2022 erbjuder Linguavaasa språkkurser i spanska, ryska, kinesiska och svenska som främmande språk, samt en tandemkurs i finska och svenska. Linguavaasa kommer också att ordna en omfattande utbildningsdag kring temat internationalisering för högskolornas språklärare i augusti 2022.

Mistä on monenlaisten oppijoiden Tekstipaja tehty?

Jutta Helenius, *Tampereen yliopisto*

Esitelmä käsittelee valinnaisen Tekstipaja opinnäytetyön tekijöille -opintojakson (myöh. Tekstipaja, 2 op) toteuttamisesta saatuja kokemuksia Tampereen yliopiston kielikeskuksessa. Opintojakso toteutettiin syyslukukaudella 2021 monimuoto-opetuksena Zoomissa ja Moodlella.

Tekstipajassa keskitytään mm. oman opinnäytetekstin kirjoitusprosessiin, vertaispalautetaitojen kehittämiseen ja hyödyntämiseen sekä kirjoittajien henkilökohtaiseen ohjaukseen (<https://www.tuni.fi/opiskelijanopas/opintotiedot/opintojaksot/uta-ykoodi-38784?year=2021>). Esitelmän taustalla on pitkäaikainen kirjoittamisen opetuksen kehittämistyö, joka liittyy erityistä tukea tarvitseviin kirjoittajiin ja opintojen saavutettavuuteen.

Monenlaisille oppijoille soveltuvassa Tekstipajan toteutuksessa oppimisen ja opiskelun moninaisuutta lähestytään voimavarana. Opetuksessa huomioidaan oppimiseen liittyvät haasteet ja tarjotaan tukea kirjoittamiseen. Monenlaisilla oppijoilla on tyypillisesti jokin oppimiseen ja siten myös kirjoittamiseen liittyvä haaste: oppimisvaikeus, neuropsykiatrinen häiriö, aisti- ja liikuntavamma tai mielialaan ja jännittämiseen liittyvä haaste (mm. Tampereen yliopiston Opiskelijan käsikirja / Oppimisvaikeudet 2021).

Käsittelen esitelmässäni Tekstipajan työskentelymuotoja, toimiviksi havaittuja käytänteitä, etäopetukseen liittyviä valintoja sekä toteutuksesta saatuja kokemuksia, joiden avulla opetusta kehitetään. Työskentelymuotoihin, käytänteisiin ja etäopetukseen liittyviä valintoja ohjaavat esim. tavoitteet saada oppimisilmapiiristä ja kirjoittamisen kontekstista turvallinen (mm. Bransford, Brown & Cocking 2000), vahvistaa kirjoittajien minäpystyvyyttä ja toimijuutta (Bandura 1977: 195; Vehviläinen 2014: 178–188) sekä tukea opinnäytteen kirjoittamisprosessia.

Asiasanat:

kirjoittamisen opetus, minäpystyvyys, monenlaiset oppijat, monimuoto-opetus

Lähteet:

Bandura, Albert 1977: Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. *Psychological Review* 84 (2), s. 191–215.

Bransford, J., Brown, A. & Cocking, R. 2000. *How People Learn: Brain, Mind, Experience, and School: Expanded Edition*. The National Academies Press.

Tampereen yliopiston Opiskelijan käsikirja / Oppimisvaikeudet 2021 osoitteessa <https://www.tuni.fi/opiskelijanopas/kasikirja/uni?page=3236>, viitattu 25.1.2022.

Vehviläinen, Sanna 2014: *Ohjaustyön opas. Yhteistyössä kohti toimijuutta*. Gaudeamus. Helsinki University Press.

Tilat, rajat ja toimijuus oppiainerajat ylittävässä yhteistyössä

Katriina Uljas-Rautio

Elina Kreuz

Pia Eriksson

Lapin yliopisto

Lapin yliopiston ja ammattikorkeakoulun konserniyhteistyönä yhtenäistettiin Matkailualan tutkimus- ja koulutusinstituutissa (MTI) kieli- ja viestintäopintojen kokonaisuus. Oppiaine- ja korkeakoulurajat ylittävässä yhteistyössä suunniteltiin 20 opintopisteen laajuiset opinnot, jotka koostuvat neljästä viiden opintopisteen monikielisestä ja -ulotteisesta kokonaisuudesta. Monikielisyys tarkoittaa tässä sitä, että opintojaksoilla yhdistyy vähintään kaksi eri kieltä. Koska toimimme jatkuvasti monikielistyvissä ympäristöissä, sen tulee näkyä myös kielten ja viestinnän opetuksessa. Suunnittelun ja toteutuksen lähtökohtana on ollut ymmärrys kieli- ja viestintäosaamisesta resurssina, josta yksilö poimii tilanteen edellyttämiä taitoja ja tietoja.

Tarkastelemme esityksessämme opintokokonaisuuden suunnittelu- ja muutostyötä opettajien keskinäisenä yhteistyönä. Yhteistyö toteutuu aina ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa. Vaikka vuorovaikutus on yhteistyön edellytys, ei mikä tahansa vuorovaikutus johda toimivaan yhteistyöhön (Aira 2012). Vuorovaikutuksessa luomme osallistumisen mahdollisuuksia ja rajoitamme niitä. Näin luomme ja rajaamme tiloja. Esitelmän pohjana on yhteistyön osapuolten omat kokemukset prosessin aikaisesta vuorovaikutuksesta ja sen mahdollistamista toimintaedellytyksistä.

Vuorovaikutuksessa rakentuvia tiloja ja rajoja tarkastelemalla on mahdollista tehdä tulkintoja yhteistyössä mahdollistuvista toimijuuksista. Esitelmässä pohditaan, minkälaisia toimijuuksia neuvottelemisen, suunnittelemisen ja alustavat toteutukset ovat tehneet näkyväksi. Toimijuudella tarkoitamme siis vuorovaikutuksessa syntyvää kokemusta omasta toiminnasta ja toimintamahdollisuuksista (Hilppö, Lipponen, Kumpulainen & Rainio, 2016; Kauppila, Silvonen & Vanhalakka-Ruoho, 2015). Toimijuuden tarkastelu korkeakoulupedagogisessa kontekstissa avaa mahdollisuuden tarkastella niitä usein tiedostamattomia sosiaalisia, kulttuurisia ja organisatorisia lähtökohtia, jotka määrittävät vahvasti ihmisten valintoja ja toimintamahdollisuuksia ja sitä kautta toimijuutta. (Eteläpelto 2011.)

Tarkoituksenamme on pohtia muodostuneiden tilojen ja toimijuuksien kautta, millaisia monikielisiä geneerisiä valmiuksia yhteistyöllä on ollut mahdollista tuottaa opiskelijoille. Samalla pohdimme myös mukana olleiden toimijoiden käsityksiä monikielisydestä ja sitä, miten yhteistyö muutti ja laajensi itse kunkin ymmärrystä näistä geneerisistä valmiuksista. Parhaimmillaan yhteistyö syventää ja laajentaa kunkin mukanaolijan omia geneerisiä valmiuksia, esimerkiksi vuorovaikutustaitoja, uuden tiedon soveltamista ja projektiosaamista (vrt. Virkkala 2020, 19).

Puheviestintää bunkkerissa – Opiskelijoiden kokemuksia vuorovaikutuksesta asynkronisella verkkokurssilla

Maiju Ranta, *Helsingin yliopisto*

Puheviestintä on perinteisesti lähiopetusaine, jolla on vahvat taitoharjoittelun perinteet. Helsingin yliopistossa Puheviestintä- ja vuorovaikutusosaaminen -opintopaketti on osa pakollisia tutkintoon kuuluvia äidinkielen opintoja. Viime vuosina puheviestinnän opintopakettien sisällöissä on painotettu itsereflektiotaitojen ja oman asiantuntijuuden kehittämistä, vuorovaikutusosaamisen ymmärtämistä sekä palautetaitoja.

Vaikka puheviestinnän digipedagogiikkaa on kehitetty jo vuosia, pandemian alku sysäsi itsenäisen verkkokurssin eli ”bunkkerikurssin” kehittämistä eteenpäin. Pandemian leviämisen vauhti oli arvaamatonta, joten pohdimme yksikössämme, miten saisimme kurssien järjestämisen ja suorittamisen taattua, vaikka opettaja tai opiskelija sairastuisikin koronavirukseen. Bunkkerikurssin keskeinen lähtökohta oli, että sen voisi suorittaa täysin itsenäisesti vaikka ydinpommin kestävästä bunkkerista. Kurssista tuli runsaasti positiivista opiskelijapalautetta, joten päätimme jatkaa kehittämistyötä pandemiatilanteen jälkeenkin.

Puheviestintä- ja vuorovaikutusosaaminen -verkkokurssi perustuu materiaalien, tehtävien ja palautteen vuoropuheluun. Opiskelijat katsovat luentotalenteita, kuuntelevat opettajien podcast-keskusteluita, lukevat artikkeleita, katsovat dokumentteja, tuottavat oman vlogin tai podcastin, kirjoittavat reflektiotekstejä ja antavat pienryhmissä palautetta kirjallisesti. Jokaisen tehtävän jälkeen opettaja äänittää ryhmän yhteisen kommentoivan koontipalautteen. Mikään näistä oppimistilanteista ei edellytä synkronista vuorovaikutusta edes videoyhteydellä.

Esittelen sektioesityksessä puheviestinnän ajasta ja paikasta riippumattoman verkkokurssin. Kuvailen kurssin asynkronista luonnetta, reflektiotehtäviä ja opettajan palautepodcasteja. Lisäksi käsittelen teknologiavälitteistä vuorovaikutusta ja vuorovaikutusympäristöjä opetuskontekstissa. Avaan kurssin taustalla vaikuttavat pedagogiset näkemykset, käytännön toteutuksen sekä opiskelijoiden reflektioteksteistä kerättyä opiskelijapalautetta. Tarkastelun kohteena ovat erityisesti opiskelijoiden kokemukset opettaja-opiskelija -vuorovaikutuksesta, opettajan läsnäolosta ja palautteen määrästä ja laadusta itsenäisellä verkkokurssilla.

Aihe on tärkeä ajankohtaisuutensa vuoksi. Digiopetuksen kehittäminen ei ole ainoastaan poikkeusolojen pedagogiikkaa, vaan se monipuolistaa kurssitarjontaa tulevaisuudessa. Opiskelijoiden erilaiset elämäntilanteet, jatkuva oppiminen, globaali liikkuvuus ja yksilöllisten järjestelyiden tarve asettavat paineita ajasta ja paikasta riippumattomien kurssien toteuttamiselle.

Ensimmäisen vuoden yliopisto-opiskelijoiden tavoitteita vuorovaikutusosaamisensa kehittymiselle opintojen vuorovaikutustilanteissa

Johanna Järvelin-Suomela

Anna Kuitunen

Tampereen yliopisto

Tampereen yliopistossa alkoi lukuvuonna 2021-22 ensimmäisen vuoden opiskelijoille uusi opintojakso Monikielinen johdanto viestintä- ja kieliopintoihin. Opintojaksolla opiskelijat pääsevät tutustumaan tutkintoon kuuluviin viestintä- ja kieliopintoihin. Tässä esityksessä keskitytään johdanto-opintojakson puheviestinnän osuuteen.

Puheviestinnän opettajat tapaavat opiskelijoita kahden oppitunnin ajan. Puheviestinnän tapaamisen teemoja ovat vuorovaikutusosaaminen, jännittäminen viestintätilanteissa, kuunteleminen ja palaute. Opetuksessa käytetään flippausmenetelmää, jossa opiskelijat tutustuvat puheviestinnän tieto-osioihin erilaisten materiaalien avulla ennen tapaamista ja sen jälkeen.

Ennen tapaamista opiskelijat tekevät ennakkotehtävän, jossa he pohtivat, mitä he ovat siihen mennessä oppineet vuorovaikutuksesta, mitä vahvuuksia heillä on viestijänä ja missä he haluaisivat kehittyä. Lopputehtävässä opiskelijat poimivat materiaaleista ja tapaamisessa keskusteluun nousseista asioista itselleen keskeisimmät ajatukset, joita he voivat hyödyntää opintojensa vuorovaikutustilanteissa ja perustelevat, miksi näillä ajatuksilla on yliopisto-opinnoissa merkitystä. Tämän lisäksi opiskelijoita pyydetään kirjaamaan 1-2 tavoitetta, jotka he asettavat itselleen kuluvan lukukauden tai -vuoden opintojen vuorovaikutustilanteisiin.

Tässä esityksessä olemme koonneet ja ryhmitelleet eri tiedekuntien opiskelijoiden itselleen asettamia tavoitteita vuorovaikutusosaamisensa kehittymiselle opintojen vuorovaikutustilanteissa. Tavoitteet kertovat opiskelijoiden ajatuksista myös siitä, millaisia vuorovaikutustilanteita he odottavat opinnoissa tulevan eteen. Opiskelijoiden toiveiden ja tavoitteiden pohjalta on mahdollista pohtia tarkemmin sitä, miten opintojen erilaisia vuorovaikutustilanteita tulisi suunnitella ja järjestää, jotta ne parhaalla mahdollisella tavalla tukisivat opiskelijoiden vuorovaikutusosaamisen kehittymistä.

Kieltenopetusta yhteistyössä yli lajirajojen

Sara Leppänen
Konstuniversitetet

Eläimiä on kautta historian käytetty ihmisen apuna mitä moninaisimmissa tehtävissä, ja nyky maailman tarpeisiin keksitään yhä uusia tapoja tehdä lajienvälistä yhteistyötä. Ihminen saa näin tehokasta ja edullistakin apua vaativiin tehtäviin, mutta sanan yhteistyö käyttö ei liene liioiteltua silloin, kun eläin saa hyvää kohtelua, mielekästä tekemistä ja palkkiotkin ovat sen mielestä kohdillaan. Koiria olemme tottuneet näkemään esimerkiksi tullin ja poliisin apuna sekä opaskoirina, mutta viime vuosina on uutisoitu enenevässä määrin myös esimerkiksi kirjastokoirista ja kouluissa avustavista nelijalkaisista. Millaisia työtehtäviä koirilla voisi olla yliopistomaailmassa?

Opiskelijat tuntuvat usein jännittävän kielten kursseja, erityisesti vieraiden kielten suullisia kokeita, ja osa kokee näihin liittyen jopa jonkinasteista ahdistusta. Useissa tutkimuksissa on osoitettu, että eläinten läsnäolo ja niiden silittäminen vähentävät negatiivisia tuntemuksia, ja tähän perustuen niitä käytetään mm. eri terapiamuotojen tukena. Opiskelijoiden jännityksen ja ahdistuksen lievitys oli ensimmäisenä minunkin mielessäni, kun lähdin selvittämään, voisiko oma koirani olla hyödyksi työssäni kielten lehtorina Taideyliopistossa, mutta stressinlievitys ei luonnollisestikaan ole ainoa asia, jota koiran avulla voidaan saavuttaa opetustyössä. Se voi elävöittää opetustilanteita, luoda yhteenkuuluvuuden tunnetta ja parhaimmillaan jopa avata uusia näkökulmia viestintään. Koira-avusteisessa työskentelyssä otetaan tietenkin huomioon opiskelijoiden toiveet ja esimerkiksi allergioista johtuvat rajoitteet.

Esitelmässäni kerron koiran kanssa tapahtuvan työskentelyn edellytyksistä, koirille suunnatusta soveltuvuuskokeesta ja kasvatuskoiratoimintaan liittyvästä täydennyskoulutuksesta. Annan myös lyhyen katsauksen aiheeseen liittyviin valikoituihin tutkimuksiin ja hyödylliseen kirjallisuuteen. Lisäksi esittelen eri työskentelymuotoja ajatellen luokahuoneopetusta, miten olen hyödyntänyt koiraa etäaikana opetuksessani, millaista palautetta opiskelijat ovat antaneet toimintaan liittyen sekä millaisia tulevaisuudensuunnitelmia minulla on työparini, eli kaksivuotiaan Pipsa-nimisen collien kanssa.

Monikielinen johdanto viestintä- ja kieliopintoihin – 2400 opiskelijaa ja kielikeskusyhteisö perusasioiden äärellä. A solution or just a flipping course?

Robert Hollingsworth

Riikka Järvelä

Hilkka Paldanius

Tampereen yliopisto

One of the challenges in planning academic and professional communication and language studies across a range of languages is to form a cumulative study path that avoids unnecessary repetition and overlap between courses regardless of the language. However, even if this is achieved, such as through careful curriculum planning, there remains the further challenge of when to introduce the core information and concepts essential for an understanding of the study path to ensure smooth progression along it. In addition, for teachers, there is often the issue of feeling isolated in their own language bubbles.

Esittelemme Tampereen yliopiston kielikeskuksen uutta opintojaksoa – Monikielinen johdanto akateemisiin viestintä- ja kieliopintoihin – joka pyrkii vastaamaan edeltäviin haasteisiin. Opintojakson opetus on aloitettu syksyllä 2021. Se on suunnattu ensimmäisen vuoden opiskelijoille ja on kaikille Tampereen yliopiston opiskelijoille pakollinen. Tiedekunnasta riippuen se on joko 1 tai 2 opintopistettä. Kurssin suorittaa vuosittain 2400 opiskelijaa.

Avaamme opintojakson kehittämisen taustaa sekä pedagogista toteutustapaa, joka nojaa käänteiseen oppimiseen. Esittelemme suuren opiskelijamäärän opintojakson toteutusta Moodlessa ja kollegiaalisen yhteistyön käytäntöjä. Kerromme myös ensimmäisestä opetusvuodesta heränneet kehitysideat ja kysymykset.

Opintojaksolla opettaa kuusi kielikeskusopettajaa, joiden tapaamisissa opiskelijat käyvät vuorotellen kuuden viikon aikana. Jokaista tapaamista edeltävät ennakkotehtävät, joiden avulla opiskelija myös aloittaa KieVi-opintojensa läpi koottavaa portfolioa. Pääteemoina kurssilla ovat “Minä kielenoppijana”, “Minä akateemiseen vuorovaikutukseen osallistujana” ja “Minä tekstien lukijana ja kirjoittajana”.

Vuorovaikutteisesti viestinnästä

Ville Jakkula

Lauri Tolkki

Puheviestintää ja kirjoitusviestintää. Akateemista viestintää ja tekstitaitoja. Viestintää, vuorovaikutustaitoja ja tieteellistä kirjoittamista. Näillä tärkeillä asiantuntijoiden (työelämä)taidoilla on kurssikuvauksissamme monta nimeä. Nimet paitsi määrittävät niitä odotuksia, joita opiskelijoilla opintojen suhteen on, myös kytkeytyvät opettajien ammatilliseen ytimeen. Mitkä ovat ne tiedot ja taidot, joita minulta työssäni vaaditaan, mitkä asiat ovat opetustyöni keskiössä, miten opetustani teen ja keiden kanssa? Nimillä voidaan piirtää rajoja ja myös rakentaa siltoja. Tässä pyöreän pöydän keskustelussa luodetaan sitä millaisia viestinnällisiä valmiuksia ja taitoja tulevaisuuden asiantuntijat tutkintoihinsa tarvitsevat ja pohditaan sitä millaisilla nimillä voimme näistä heille viestiä.

Keskustelua fasilitoivat Ville Jakkula ja Lauri Tolkki. Johdantopuheenvuoron jälkeen kutsutut asiantuntijat kertovat omat näkemyksensä aiheesta ja fasilitaattorit johdattavat vuoropuhelua, johon myös yleisöllä on mahdollisuus osallistua.

19.5.

TORSTAI/TORSDAG/THURSDAY

Sharing, Caring, Daring: Towards Bridging the Accessibility Gap in (Digital) Language Learning and Teaching

Riikka Halonen
Sirpa Heino
Olesia Kullberg
Laura Lehtinen
Signe-Anita Lindgrén
Martti Mäkinen
Laura Senni
Jaana Suviniitty
Lauri Tolkki

“She is finally graduating with her Master's! I remember her many phone calls crying: not finding lecture halls, anxious about presentations, not getting written reports nicely organized, time management issues. Misunderstood. I had gone through grade school with her and knew her struggle was real. I had supported her when she had been yelled at and told ‘lazy, stupid, and inefficient’ and that she ‘would never succeed in life’ because she ‘wasn’t trying hard enough’. While she was crying about not managing, I knew she would, eventually. And she did, just like she had when getting full points on her entrance exam –third attempt- to study psychology. The subject that had captured her heart from the very first class she attended. She, too, was a student on a Language Centre course. Not mine, not my university. But I have had students reminding me of all her struggles more than once” – Mother and LC teacher

And you? What are your experiences of working with diverse learners? Participants like this young lady or those who interrupt your well-planned lesson, forget homework or struggle while navigating in digital environments? Course participants who challenge your teaching skills and learning materials. What support do they need, and you?

After introducing the aims of the FINELC 2Digi2 sub-project “Special Needs” (language teaching and digitalization in language centres 2022-23), we share results of our 2Digi2 LC pilot survey, and then discuss with you -dare to care to share- best practices and challenges in supporting these students.

Osallisuuden kokemukset kielten verkko- ja etäopetuksessa

Minna Intke-Hernandez, *Helsingin yliopisto*

Kielikeskusten opetuskonteksti on monimuotoistunut siten, että luokassa tapahtuva ja yksikielisyyteen perustuva opetus ei enää aina tavoita kaikkia opiskelijoita, vaan sen lisäksi tarvitaan muita vaihtoehtoja. Joillekin opiskelijoille työn, perheen tai maantieteellisen sijainnin vuoksi mielekkäin vaihtoehto saattaa olla verkossa tapahtuva opiskelu. Verkko- ja etäopiskelun on kuitenkin oltava yhteisöllistä, sillä kielenoppimiseen tarvitaan osallisuuden kokemusta ja kielitietoisia yhteisöjä.

Tarkastelen tässä kielenoppimista ja kieleen sosiaalistumista tilanteeseen sidottuna sosiaalisena toimintana (ks. Kurhila 2003, 2006; Suni 2008; Atkinson 2011; Douglas Fir Group 2016), ja käsitän kielitaidon kehittymisen puhujan kasvavana kykynä toimia erilaisissa sosiaalisissa tilanteissa (Pallotti & Wagner, 2011).

Osallisuuden kokemuksella tarkoitan tunnetta siitä, että on hyväksytty ja oikeutettu olemaan juuri siinä yhteisössä, jossa on. Lisäksi se merkitsee halua kuulua joukkoon. Kielenoppimisessa osallisuuden merkitys nousee ratkaisevaksi tekijäksi, sillä kieltä opitaan yhteydessä toisiin; eri yhteisöissä mukana oleminen mahdollistaa emotionaalisen ja kielellisen tuen saamisen, mikä puolestaan vahvistaa osallisuuden kokemusta ja luo kieleen sosiaalistumisen mahdollisuuksia. (Intke-Hernandez, 2020.)

Tammikuussa 2022 haastatteluaineistoni koostuu kuuden yliopisto-opiskelijan haastattelusta. Teemahaastattelemalla opiskelijoita ja soveltaen neksusanalyysia (Scollon & Scollon, 2004) pyrin vastaamaan seuraaviin tutkimuskysymyksiin:

1. Minkälaisia osallisuuden kokemuksia kielten verkko- ja etäopetuksessa syntyy?
2. Miten osallisuuden kokemusta voi vahvistaa verkko- ja etäopetuksessa?

Alustavissa tuloksissa nousee esiin havainto siitä, että monikielisyyden salliminen ja ymmärtäminen tuottavat osallisuutta verkko- ja etäopetuksen kontekstissa. Osallisuutta koetaan paitsi suhteessa pienryhmiin, koko kurssiin tai oman alan opiskelijoihin, myös kurssin ulkopuoliseen maailmaan kuten esim. tietyn kielen puhujiin tai johonkin tiettyyn alakulttuuriin.

Avainsanat: verkko- ja etäopetus, kielenoppiminen, osallisuuden kokemus, monikielisuus

Strategiaa vai pedagogiikkaa? – Jaettu digipedagoginen johtaminen

Janne Niinivaara, *Helsingin yliopisto*

Yliopistomaailmassa digipedagogiikan ja verkko-opetuksen väijäämätöntä lisääntymistä voidaan tarkastella muutoksen näkökulmasta. Vaikka muutos on ollut jo kauan läsnä, sen vaikutukset korkeakouluopetukseen ovat syvemmät kuin pelkkä teknologian lisääntyminen (esim. Moser, 2016, 93). Vaatimukset digitalisoinnista ja verkko-opetuksesta ovat myös herättäneet viestintä- ja kieltenopettajissa epäluuloja, painetta ja huolta (Niinivaara, 2018).

Esityksessäni tarkastelen digipedagogista murrosta niin pedagogisesta kuin strategisestakin näkökulmasta. Digipedagogiikan ja oppimisympäristöjen tarkoituksenmukaisen kehittymisen korkeakouluissa on todettu peräänkuuluttavan sekä ”ylhäältä alas” – että ”alhaalta ylös” –lähestymistapoja (Tømte, Fosslund, Aamodt & Degn, 2019). Perustelen, miten yhtäältä käytännön pedagoginen ja toisaalta ylätason strateginen näkökulma ovat yhdistettävissä.

Esitykseni nojaa tutkimuskirjallisuuteen, tuoreisiin yliopisto- ja kielikeskustason strategisiin linjauksiin ja ohjeisiin sekä kahteen erilliseen viestintä- ja kieltenopettajilta kerättyyn aineistoon. Ensimmäinen on haastatteluaineisto (n=10), jonka informantit ovat verkko-opetuksesta kiinnostuneita ja sitä runsaasti kehittäneitä opettajia. Aineisto on kerätty osittain ennen koronapandemiaa, osittain sen aikana. Toinen aineisto on laadullinen kyselyaineisto (n=48) Kielikeskuksen opettajien koronakevään 2020 näkemyksistä ja kokemuksista etäopetuksen parista.

Tulosten valossa tarkastelen, miten digipedagoginen työskentely on muuttanut lähtökohtaisia käsityksiä viestintä- ja kielenopettamisesta. Luokkahuonekeskeisyyttä on syytä tarkastella hieman kriittisemmin. Kokemukset digitaalisen opetuksen hyödyistä esimerkiksi arvioinnissa, opiskelijälähtöisyydessä ja opettajan roolin muutoksessa ovat jopa myönteisemmät kuin perinteisessä lähiopetuksessa.

Toisena kiinnitän huomiota haastateltujen opettajien kokemuksiin verkko-opetuksen kehittämisen esteistä. Esteitä ovat esimerkiksi tietyt rakenteet sekä kollegojen verkko-opetusta ja digitaalista oppimista kohtaan välillä esittämät ennakkoluulot.

Lopuksi määrittelen konkreettisia suuntaviivoja ja käytännön toteutuksia jaetulle digipedagogiselle johtamiselle ja opetuksen tuelle Helsingin yliopiston kielikeskuksessa. Kokemukset ja näkemykset on systemaattisesti huomioitu opetussuunnitelmatasolla, digitaalisen osaamisen kehittämisessä ja siinä, miten käsitykset vuorovaikutuksesta, kielestä ja näiden oppimisesta tuodaan mukaan verkkopedagogiseen keskusteluun.

Kirjallisuus:

Tømte, C. E., Fosslund, T., Aamodt, P. O. & Degn, L. (2019) Digitalisation in higher education: mapping institutional approaches for teaching and learning, *Quality in Higher Education*, 25:1, 98-114, DOI: 10.1080/13538322.2019.1603611

Niinivaara, J. (2018). Oppimisympäristö t opiskelijoiden ja opettajien silmin – digitalisaation kehittävä arviointia. Teoksessa J. Jokinen, S. Karjalainen & H.

Makalainen (toim.), Kielenoppimisen kehittyvät arviointi- ja palautekäytänteet – Developing feedback and assessment practices in language learning, 121–145. Helsingin yliopiston kielikeskus. Language Centre Publications 7.

Moser, Karin. (2016). The Challenges of Digitalisation in Higher Education Teaching. In book: Arenen der Weiterbildung (University Continuing Education: Future Perspectives) (pp.93-100) Publisher: hep Press. Editors: Zimmermann, Th. Jütte, W. Horvath, F.

Lingu@num project - Teaching and learning languages online via digital tasks

Teija Natri, *Jyväskylän yliopisto*

Lingu@num is a Strategic Partnership project funded by Erasmus+ in the field of Higher Education (2021-2023). The project aims at promoting innovative practices for language teaching and learning with the use of digital technology, as well as supporting learners and teachers in development of their digital literacy.

The project enhances the socio-interactional approach and the use of real-world tasks in language teaching and learning. The real-world tasks are carried out on participative sites (e.g.: TripAdvisor, Twitter, Instagram, etc.) and allow learners to develop their language and (inter-)cultural competences as well as their critical digital literacy/citizenship.

The presentation illustrates how the research-based training modules provided in the project can help language teachers to design and implement online or hybrid mode task-based language learning units and how teachers can use social platforms for teaching and learning. The first training module focusses on the socio-interactional approach and real-world tasks and explains how learners can contribute to participatory websites in the target language and, in doing so, develop their language skills as well as digital literacy and citizenship. The second provides training in the design and implementation of (real-world) tasks. Concrete examples of task-based learning in English, German and French will also be provided.

Studentpoddar i undervisning av affärskommunikation

Marina Bergström, *Svenska handelshögskolan*

För mångahögskolestuderande är podcasti dag en välbekant kommunikationsform. Poddar skapas ofta av privatpersoner, men i allt större utsträckning används formatet även av företag som vill dela med sig av sin expertis och nå ut till sin målgrupp på ett mer personligt sätt än vad som är möjligt med många av de mer traditionella kommunikationskanalerna. Förutom möjligheten att nå sin målgrupp på ett autentiskt och lättillgängligt sätt ger plattformen även möjligheten att välja en genuin stil och ton som passar företagets profil.

Vid Svenska handelshögskolan i Vasa har de studerande som under de senaste åren (hösten 2020–våren 2022) deltagit i obligatoriska modersmålskursen i muntlig affärskommunikation fått i uppgift att spela in ett poddavsnitt till en fiktiv företagspodd eller till en podd av en privatperson. Målet med uppgiften har dels varit att lära studerandena använda sin röst på ett sätt som känns autentisk i den valda kontexten, dels att uppmuntra studenterna till att analysera hur och i vilket syfte poddar kan användas som kommunikationskanal i dagens affärsvärld.

I min presentation beskriver jag hur kursdeltagarna, som aktivt lyssnar på poddar men som inte tidigare själv skapat eller medverkat i en poddinspelning, ser på poddar som kommunikationskanal och vad de anser vara kännetecknande för en lyckad poddinspelning. Jag redogör vidare för erfarenheter och utmaningar som studenterna rapporterade efter att spela in ett poddavsnitt samt för de kommunikationsfärdigheter som de anser att uppgiften gett dem. Presentationen baserar sig på enkätsvar av kursdeltagarna före och efter genomförd uppgift.

Erfarenheter från en språk – och skrivstödjande kurs för avhandlingsskribenter

Kati Palmberg
Malin Johansson
Åbo Akademi

Då studerande skriver examensarbeten ställs höga krav på dem både akademiskt, språkligt och vad gäller självreglering. En del studerande har ett större behov av stöttning, och ifall behovet inte tillgodoses finns det en risk att de inte kan ta ut sin examen inom utsatt tid. Detta får följder både för den enskilda studenten och för universitetets finansiering.

För år 2021 och 2022 har Åbo Akademi beviljat Språkcentret finansiering av ett språk- och skrivstödsprojekt med syfte att stödja studenternas skrivande. Som ett led i det arbetet planerades våren 2021 en kurs som fick namnet Språket i avhandlingsprocessen/Developing Thesis Writing Skills. En pilotversion på respektive språk hölls hösten 2021.

Kursen byggdes upp kring nio veckovisa teman. I pilotversionerna av kursen hölls två kursträffar varje vecka; därtill träffades kursdeltagare och lärare för tre individuella samtal. Under kursträffarna avsattes en del av tiden för övervakat skrivande och för kamratrespons på texter.

Under piloten lärde vi oss att en kurs av detta slag samlar deltagare med olika stödbehov, och att kursens upplägg därför behöver vara flexibelt, för att alla ska kunna få rätt stöd för den egna skrivprocessen. Samtidigt behöver kursstrukturen uppmuntra studenternas skrivande, och också avkräva dem textproduktion. Ytterligare lärde vi oss att de två kursversionerna på olika språk inte kan vara fullständigt likadana, bland annat eftersom skribenternas bakgrund och språkfärdigheter varierar. Under hösten 2022 planerar vi att erbjuda kursen i något modifierad form, men också andra åtgärder som kan stödja studenternas språkfärdigheter och skrivprocesser.

Student-Generated Tests for Increased Engagement and Learning

Darrell Wilkinson, *Tampere University*

While in many language courses, in order to achieve the intended learning outcomes, students are required to read substantial amounts of knowledge or skills building materials, learners are often not motivated enough to spend the desired amount of time-on-task needed to engage fully with such materials. In addition, while formative feedback and other tasks that increase 'noticing' are also believed to increase language learning outcomes, creating such tasks, or giving quality feedback can be very time consuming, especially when dealing with large classes. Therefore, this presentation will describe a range of student-generated tests that (a) were designed to offer not only the benefits of test-enhanced learning, but also to increase motivation for, and thus engagement and time-on-task with course learning materials, and (b) can be used in various language and CLIL courses. The first type of test discussed is a teacher-designed but student-generated vocabulary test system that is quick and simple to administer. The second type of student-generated tests presented are those that involve students producing content-based tests that are then administered by the 'student-testers'. In regular language courses, the tests can be based around the features of the language focused on in the course. In CLIL courses, the test can include any aspect of the content that students are expected to learn via the course. Not only is student-generated testing supported by the literature, my own research has indicated these tests can increase motivation and time-on-task, help students notice the gaps in their knowledge, and ultimately improve learning outcomes.

Raising the roof or bringing the house down? - Architectural students' perspective of scaffolding in a CLIL-based English course

Eva Braidwood
Katrín Korkalainen
University of Oulu

Owing to the renewed call for the promotion of generic skills in university language teaching, the relevance of Content and Language Integrated Learning has undoubtedly become increasingly topical. Supporting students' development in areas such as critical thinking, analytical reasoning, problem-solving skills, and written communication, namely generic skills (OECD 2013), has been a decade-long practice in the English for Urban Planning course, which is the compulsory English for Specific/Academic Purposes (ESAP) course for students of architecture at Oulu University. The integration of the Urban Planning Seminar course with the ESAP course started with the design of a joint assignment and the construction of harmonised scaffolding. The teachers' collaboration aimed to enhance students' acquisition of subject knowledge, Content, and the support of the development of their Cognitive, Cultural and Communicative skills (the 4Cs in CLIL – Coyle 2008). Last autumn's revision of the module's learning outcomes and their various associated language activities revealed that the focus areas used for the course design fit seamlessly with the key competencies of 21st-century learners and promote students' Creativity, Critical Thinking, Communication and Collaboration. The revamped integration of the Finnish-language subject course and its auxiliary Information Management course with the English language course also enhances students' mediation skills, i.e., the fourth mode of communication (CEFR CV 2020). This collaboration promises several beneficial outcomes. But how do the students see their own development? This paper will describe the integrated module and will present students' perceptions of the coursework, the scaffolding activities, and the self-assessment of their learning.

Extending reading skills, promoting cultural knowledge and increasing diversity as part of the compulsory language curriculum at university

Simone Sundqvist, *University of Vaasa*

Teaching literature in ESL classes is recognized as benefitting students in form of accessing authentic texts, being communication-focused, motivating and serving as a gateway to a specific culture. At the University of Vaasa, the course "Improve as a Reader" is currently the only literature course offered by language centres in Finland and it was created as a response to the perceived gaps in students' knowledge of linguistic expression and cultural references in professional field-specific texts. Another gap was found in the compulsory language centre courses in English as these usually focus on increasing students' field-specific vocabulary and proficiency in professional tasks. In languages other than English, the curriculum includes courses introducing a language area and its culture but because Finnish students begin their English courses at a comparatively high level, cultural knowledge has not been prioritized in advanced level courses. Students are now given the opportunity of deepening their knowledge of the literary culture in the English-speaking world at a levels C1-C2. Thus, the diversity of the curriculum is increased.

Exposing students to different types of texts and genres is also aligned with the Finnish National Agency of Education's objectives of multiliteracy and is further connected to level C1 in the Common European Frame of Reference, of understanding different types of demanding long texts and recognizing hidden meanings in them.

This presentation focuses on how proficiency in a language is increased through a literature course. Students' reading diaries demonstrate that students can identify and classify new types of narratives, can identify overlapping genres, have developed an interest to keep reading fiction in English, expanded their vocabulary, developed new reading strategies, and increased their cultural knowledge.

“Finland has got method, and that is priceless.” Exploring exchange students’ experiences with all things Finnish language and culture

Jeremy Palmer
University of Turku

Since 2011, more than 800 exchange students have responded to an exit questionnaire about their experiences at a major university in Finland. While most or all degree-related courses for these students would be taught in English, Finland’s two official languages are Finnish and Swedish. What role then, does the host country’s languages and culture play - if any - in the lives of these exchange students? Although never specifically asked about Finnish or Swedish in the questionnaires, many respondents wrote comments that shed light on their non-English linguistic and cultural experiences. This presentation will provide insight into how exchange students at a major university experienced the languages and culture in Finland, with a focus on Finnish. Using Attride-Sterling’s (2001) qualitative analysis techniques in thematic networks, the most mentioned topics relating to the Finnish language and culture will be presented. Initial exploratory research has revealed several common themes that range from exchange students’ comments about their comfort in Finland “Everyone has been really nice to me and I have felt very comfortable with (F)innish society” to a lack of interaction “sometimes I felt there was a wall between them (Finns) and the exchange students.” These themes flow into general patterns that help answer what role the Finnish language and culture play in the lives of exchange students.

Yhteistyössä on voimaa – suomen kieli takaisin Leipzigin yliopistoon!

Aija Elg, *Aalto-yliopisto*

Pauli Kudel, *Aalto-yliopisto*

Irmgard Wanner, *Leipzigin yliopisto*

Jasper Thieme, *Leipzigin yliopisto*

Esityksemme käsittelee Aalto-yliopiston ja Leipzigin yliopiston kielikeskusten 2019 alkanutta yhteistyöhanketta, jossa kehitettiin uusi Finnish Blended Learning -kurssi. Kurssin luomisessa käytettiin jo olemassa olevaa verkkomateriaalia ja kehitettiin kielenopetukseen ja kulttuuriin liittyvää lisämateriaalia. Aalto-yliopiston avoin Moodle-pohjainen verkkokurssi, Introductory Finnish Self-study, toimi alustana suomen kielen opetuksessa ja kulttuurikursseja, Get to Know Finland ja Landeskunde, muokattiin uuteen toteutukseen sopiviksi. Leipzigin käytössä olevan Mahara portfolio-ohjelmiston avulla opiskelijat loivat henkilökohtaiset portfolionsa, joihin he kirjasiivat oppimiskokemuksiaan koko kurssin ajan.

Vuonna 2020 kurssin opetussuunnitelmaa jouduttiin muuttamaan pandemian vuoksi niin, että lähiopetus ja arviointi siirrettiin kokonaan verkkoon. Tämän seurauksena opetus- ja tukimateriaaleja sekä arviointimuotoja jouduttiin muuttamaan. Ensimmäisen toteutuksen lopussa tarkastelimme opiskelijoiden tuloksia, portfolioita, arviointeja ja jatkuvaa epävirallista palautetta. Näiden perusteella teimme useita muutoksia seuraavan vuoden toteutukseen. Merkittävä muutos oli esimerkiksi kielituntien ja seminaarituntien vaihtuminen synkronisiksi. Seminaareissa keskusteltiin kulttuuriteoriasta ja kieltenoppimisesta opiskelijoiden henkilökohtaisten oppimiskokemusten kautta.

Yhteisopettajuus osoittautui hedelmälliseksi ja tarjosi mahdollisuuden ammatilliseen kehittymiseen. Opettajat hyötyivät opetukseen, oppimiseen ja opetussuunnitelmaan liittyvästä ajatusten vaihdosta. Heidän täytyi reflektoida omaa ja toisen toimintaa ja myös kyseenalaistaa omia tapojaan opettaa. Menestyksekkään yhteistyön avaintekijöitä ovatkin joustavuus, avoimuus ja luottamus.

Kurssi on toteutettu kahdesti ja kolmas kurssi pidetään 5.4.-28.6.2022. Aikaisempia kursseja voi pitää onnistuneina, sillä opiskelijamäärä on kasvanut ja opiskelijapalaute on ollut kiittävää. Jatkossa haasteena on löytää resurssit kahden kielikeskuksen väliseen yhteistyöhön ja sitä kautta Finnish Blended Learning -kurssin toteutuksen jatkamiseen Leipzigin yliopistossa.

Suomenoppijat Suomessa ja Yhdysvalloissa kohtaavat kansainvälisessä luokkahuoneessa

Noora Helkiö, *Aalto-yliopisto*

Elisa Räsänen, *Indiana University*

Suomalaisen Aalto-yliopiston ja yhdysvaltalaisen Indianan yliopiston suomen kielen opiskelijat osallistuvat keväällä 2022 Global Classroom -yhteistyöhön. Global Classroom on Indianan yliopiston hanke, jonka tavoitteena on tarjota opiskelijoille kansainvälisiä kokemuksia kotiyliopistossaan ja mahdollisuuksia harjoitella kulttuurienvälistä ja teknologiavälitteistä projektityöskentelyä. Painotuksena projektissa on eri kulttuurien välinen kanssakäyminen ja erilaisten arvojärjestelmien ymmärtäminen.

(<https://global.iu.edu/education/internationalization/classroom/index.html>)

Projektin aiheet liittyvät opiskelijan elämänpiiriin ja suomalaiseen kulttuuriin, kuten opiskelija- ja kampuselämään, ruokakulttuuriin ja luontoon. Opiskelijat työskentelevät projektissa asynkronisesti virtuaalisella Padlet-seinällä sekä Flipgrid-alustalla ja synkronisesti yhteisissä Zoom-tapaamisissa, joissa opiskelijat tutustuvat toisiinsa henkilökohtaisemmin. Tehtäviin kuuluu aina kommentointi ja keskustelu.

Projektin keskeisenä tavoitteena on mahdollisuus osallistua epämuodollisiin keskusteluihin suomeksi ja harjoitella kielen käyttämistä luokan ulkopuolella rohkaisevassa ympäristössä. Välimatka Yhdysvalloista Suomeen on pitkä, ja kielikontaktit Suomeen ovat yhdysvaltalaisilla opiskelijoilla usein rajalliset. Myös suomalaisessa yliopistomaailmassa opiskelija voi joutua ponnistelemaan käyttääkseen suomen kieltä luokan ulkopuolisissa tilanteissa. Kohtaamiset autenttisessa kielimaailmassa ovat kuitenkin korvaamattoman tärkeitä oppimiselle.

Projektin osallistujat opiskelevat suomea eritasoisilla kursseilla. Jokaisessa projektin tehtävässä opiskelijat voivat valita kahden eri vaikeustason väliltä. Opiskelijat saavat mahdollisuuden esitellä omaa osaamistaan muille ja saavat tukea edistyneemmiltä oppijoilta.

Opiskelijat harjoittelevat projektissa kohdekielen käyttämistä eri taustoista tulevien kanssa. He tutustuvat uusiin ihmisiin ja toisaalta myös oman suomenkurssinsa opiskelijoihin paremmin sekä oppivat suomalaisesta kulttuurista. Opiskelijat kehittävät kulttuurista kompetenssiaan ja reflektovat kriittisesti omaa toimintaansa monikulttuurisessa yhteisössä.

Languages at work in the Digital Age

Bill Hellberg, *Aalto University*

Coronavirus has increased our reliance on digital communications. Networking platforms such as Teams and Zoom have arisen concurrently with the onset of the pandemic and the transition to distance work. In Finland, digital innovations like Sisu have also had an impact on our language.

Language professionals (mainly higher education translators and editors) will discuss their experiences and thoughts about the rise of digital work. Themes may include: the effect of software developers' terms on the traditional terms developed for education; the effects of mainly American English in program interfaces on European English usage and on Finnish and Swedish; the effect of the new terms and program structures on our traditional education concepts and practices; and what, if anything, can be done to influence the developments.

Much of the focus will be on Sisu and the digital tools used in the Finnish higher educational workplace today. However, other topics on the relationship between language usage and digitalisation may include: the advent of "friendly, informal" language in many digital interfaces compared to the "neutral, business-like" language used in earlier computing and the effect of this on general language usage; the increase in concision and speed in digital communication channels and its possible stylistic and substantive effects on language and cognition; and where we would like to go from here, and practical ideas towards that end.

At the Intersection of Language Centres and Departments: Developing Support for the Master's Thesis Writing Process

Susanna Kohonen, *Itä-Suomen yliopisto*

In this presentation, I will overview the results of a case study I carried out at the University of Eastern Finland in 2022. Survey data was collected in two stages from the participants of a university-wide optional course, Support for Master's Thesis Writing, with the aim of developing such support available for students in English-language Master's degree programmes. The preliminary results suggest that more support is needed and that from the student's perspective, there should be no barriers between Language Centre's and their Department's support. For a student, all that matters is the support.

I would also like to invite the participants of the Language Centre Days to brainstorm and share ideas on how to further our support for the Master's thesis writing process, whether in English, Finnish, or Swedish, together and in collaborations with the faculties and departments of universities. This presentation will therefore not be just a presentation but a mini-workshop, too, with elements of asynchronous and synchronous participation online.

Polysemiotic design discourse as a professional skill – time for integrative approach

Tapani Möttönen
Aalto University

Professional communication in industrial design, engineering and various other high-expertise areas is becoming increasingly polysemiotic (Stampoulidis 2020), i.e. reliant on simultaneous or successive use of different kinds of representation. While certain fields have practically always applied such means (consider technical drawings present from antiquity), polysemiosis has evolved into a self-evident feature of almost any professional meeting (consider the use of PowerPoint presentations or similar in staff meeting of any Finnish language centre). While the design and use of visual presentations are habitually thought as a part of academic communication skills, less attention has been devoted to how spoken, textual and visual planes of representation could be integrated in the teaching into a unitary set of skills. This kind of integrative approach would not target the presentation of finalized products or academic findings but their very development, i.e. planning meetings, brainstorming, casual collegial conversations and the like.

In this talk, I aim to outline a general motivation as well as initial pedagogical cornerstones for the teaching of integrative polysemiotic communication skills. The approach developed here is grounded in an ongoing qualitative research that I conduct on data from a service design department in a multinational consulting company (Möttönen et al. 2021; Möttönen: in preparation). My talk focuses on a set of empirical findings, in particular prevalence of vague language and linguistically construed problems, in which the function of polysemiotic context is particularly evident. From these findings, accompanied with select elements from project-based learning, I derive an initial sketch for how polysemiotic communication skills can be taught in the context of higher education.

References:

Stampoulidis, Georgios. (2020). Polysemiotic Communication vs. Multimodality: a conceptual and terminological distinction applied in street art. *Street Art & Urban Creativity* 5(2), 26–31

Möttönen, Tapani, Pertti Saariluoma & Tiina Onikki-Rantajääskö. (2021). Interconnections of language and thinking in business design. 47th Annual EIBA Conference 2021. An unpublished conference paper.

Möttönen, Tapani. (In preparation). Ongelmien konstruoiminen suunnitteludiskurssissa [The construal of problems in planning discourse]. A research article.

Kielibuusti – yhteistyötä ja verkostoitumista yli korkeakoulurajojen

Jepa Viinanen, *Aalto-yliopisto*

Sanni Heinzmann, *Aalto-yliopisto*

Kielibuusti-hankkeen tavoitteena on kehittää kotimaisten kielten koulutusta niin, että se vastaa tehokkaammin Suomeen rekrytoitavien ja maassa jo olevien kansainvälisten korkeakoulutettujen kielitaitotarpeisiin. Hanke toteutetaan vuosina 2021-2024 Aalto-yliopiston, Haaga-Helian, Helsingin yliopiston, Laurea ammattikorkeakoulun ja Metropolia ammattikorkeakoulun yhteistyönä. Aalto-yliopisto ja Helsingin yliopisto koordinoivat hanketta ja valtakunnallisesti korkeakoulujen välistä yhteistyötä. Hankkeen tulokset tulevat yhteiseen valtakunnalliseen käyttöön.

Kielibuusti on osa korkeakoulujen ja opetus- ja kulttuuriministeriön Talent Boost -toimintoja, ja sen tuottaman materiaalin, ratkaisujen ja mallien kohderyhmänä ovat niin S2-/R2-oppijat, -opettajat/-ohjaajat kuin työnantajien edustajat. Kaikki palvelut kootaan yhdelle hankkeessa luotavalle digitaaliselle alustalle, joka sisältää mm. opinto- ja opetusneuvontaa, kurssihaun, kursseja, kielenoppimistyökaluja, opetus- ja oppimateriaalia.

Tärkeä osa hanketta on verkostoituminen, ja hankkeessa luodaan yhteyksiä myös sidosryhmiin niin tarpeiden kartoittamiseksi kuin hankkeessa luotavien mallien jalkauttamiseksi käytäntöön. Hankkeen suurin voimavara ovat kuitenkin sen tekijät, suomea ja ruotsia korkeakouluissa vieraana kielenä opettavat tai opetusta hallinnoivat. Hankkeessa korkeakoulujen valtakunnalliselle yhteistyöverkostolle suunnitellaan toiminnan tavoitteet ja pilotoidaan yhteistoimintamalli.

Käytännössä korkeakoulujen yhteistoiminta toteutuu hankkeen aikana ainakin valtakunnallisina ja alueellisina seminaareina ja työpajoina sekä yhteistoiminta-alustalle tuotettavina yhteiskäyttöisinä sisältöinä, joista edistyneen tason opiskelua tukevat aineistot ja kurssit ovat keskeisimpiä. Verkoston tarkoituksena on hankkeen päätyttyä jatkaa yhteistä kehittämistä ja ratkaisujen ja materiaalien jakamista muiden käyttöön.

Verkoston luominen on aloitettu, mutta jotta se voi kasvaa ja kehittyä, tarvitaan aktiivisia tekijöitä ja seuraajia. Kun jokainen korkeakoulu tuo kortensa kekoon, kaikki hyötyvät ja saavat panoksensa takaisin monin verroin. Näihin talkoisiin kutsumme kaikki, tervetuloa mukaan!

Swedish, yes please! Skapande av ett nationellt nätverk för Swedish-lärare

Lasse Ehrnrooth, *Helsingfors universitet*

Taija Votkin, *Aalto-universitetet*

Språkboost är ett flerårigt projekt finansierat av undervisnings- och kulturministeriet vars syfte är att främja undervisning och inläring i inhemska språk. Projektet är en del av åtgärdsprogrammet Talent Boost. Målgruppen är internationella högskolestuderande samt högutbildade experter med familjer som är bosatta i Finland eller som planerar att flytta till Finland. Inom projektet stöds både lärare, internationella studerande och experter samt arbetslivets representanter i frågor som handlar om integration i Finland och inläring av de inhemska språken.

Slutprodukten för projektet blir en plattform där allt material som skapas i projektet samlas. I vår presentation koncentrerar vi oss på det i Språkboost som handlar om undervisning och inläring i Swedish, dvs. svenska för internationella studerande och experter vars modersmål är något annat än finska eller svenska. Språkboosts webbsida med bloggen ska presenteras samt strukturen och innehållet för den framtida plattformen.

En väsentlig del av projektet är att skapa och upprätthålla ett fungerande samarbetsnätverk för Swedish-lärare i Finland där man kan dela idéer och material samt stödja varandra i arbetet. Vi ska t.ex. presentera hur Teams har använts som ett viktigt verktyg för Swedish-lärare som är med i Språkboost.

Dessutom ska vi samla information om kursutbudet i hela landet så att det blir möjligt att söka kurser på olika nivåer och på olika orter i Finland eller online. En viktig uppgift är att samla redan existerande material samt anpassa det till Swedish-undervisning. Planen är också att översätta eller skapa nytt material där det behövs, t.ex. angående grammatik, uttal och kännedom om finlandssvensk kultur.

Creating a space for student collaboration

Averil Bolster

Peter Levrai

University of Turku

Despite its centrality in higher education courses, there is a lack of discussion about student collaboration; what it is, how it can be best facilitated and how to assess it fairly. This presentation will review early findings from research into English for Academic Purposes teachers working in diverse contexts and their attitudes to collaborative assignments and assessment. Facilitating student collaboration requires both Tahto, open and explicit discussion of collaboration and collaborative practices, and Tila, the utilisation of collaborative technologies to develop spaces for student collaboration to take place.

The initial findings suggest teachers develop their approach to collaborative assignments organically or through an apprenticeship of observation, basing their approach on their own experiences. This lack of formalised training or professional development around collaborative learning leads to a tension between the research definition and understanding of collaboration and that of practitioners. Collaboration means different things to different people, problematising the development of effective practices which can be shared. It also results in practitioners adopting very different approaches to facilitating collaborative assignments, ranging from the highly hands on, the practitioner operating as an active group member, to the completely hands off, with students left to navigate the process themselves.

The presenters will propose the importance of practitioners developing a shared understanding of collaboration, being open to discussing it, and folding it into teacher training and professional development. They will then discuss practical ways collaborative assignments can be introduced and set up to best prepare students for what can be a challenging, but rewarding, endeavour.

Ryhmätyöskentelyn kiikkulautamalli: miten opiskelijat onnistuvat yhteisöllisessä oppimisessa?

Jaana Isohätälä, *Oulun yliopisto*

Ryhmätyöskentely on korkeakouluissa yleisesti käytetty tapa oppia ja opiskella. Ryhmätyöskentelyn pedagogisena lähtökohtana on usein tukea opiskelijoiden yhteisöllistä oppimista, mutta käytännössä opiskelijoiden ryhmätyö voi jäädä kauaksi yhteisöllisyydestä, saati oppimisesta (Barron, 2003). Vielä korkeakouluissakin on tärkeää auttaa opiskelijoita saavuttamaan yhteisöllistä oppimista tukevia ryhmä- ja tiimityön taitoja. Kieli- ja viestintäkursseilla tähän on erityisen hyvä mahdollisuus.

Yhteisöllisen oppimisen tutkimuskirjallisuuden perusteella yhteisöllinen oppiminen merkitsee osallistujien yhteistä, koordinoitua työskentelyä jaetun tehtävän parissa, jaetun oppimistavoitteen saavuttamiseksi (Dillenbourg, 1999). Ryhmätyöskentely sinänsä ei takaa sitä, että opiskelijat oppisivat yhdessä. Yhteisöllisen oppimisen onnistuminen edellyttää, että osallistujat panostavat sekä a) yhdessä ajatteluun, tiedonrakenteluun ja ongelmanratkaisuun (kognitiiviset prosessit) että b) yhteisöllisyyden ja turvallisen ilmapiirin luomiseen (sosioemotionaaliset prosessit) (Isohätälä, 2020).

Tässä esityksessä havainnollistan ryhmätyöskentelyn kiikkulautamallin avulla, miksi yhteisöllinen oppiminen vaatii oppijoilta tasapainoilua kognitiivisten ja sosioemotionaalisten prosessien välillä. Mallin avulla kuvaan, miten ongelmanratkaisun painottaminen yhteisöllisyyden kustannuksella voi johtaa epäsuotuisiin jännitteisiin (Näykki, Järvelä, Kirschner, & Järvenoja, 2014). Sen sijaan yhteisöllisyyden painottaminen ongelmanratkaisun kustannuksella voi johtaa laihoihin oppimistuloksiin (Weinberger & Fischer, 2006). Tasapainoilu tai vuorottelu kognitiivisten ja sosio-emotionaalisten prosessien välillä tarjoavat parhaan mahdollisuuden syvälliseen yhteisölliseen oppimiseen (Polo, Lund, Plantin, & Niccolai, 2016).

Esitys perustuu vuonna 2020 valmistuneeseen väitöstutkimukseeni sekä laajemmin yhteisöllisen oppimisen tutkimuskirjallisuuteen. Esityksen tavoitteena on jakaa yhteisöllisen oppimisen tutkimustuloksia kieli- ja viestintäkoulutuksen opettajille sekä keskustella niiden hyödyntämisestä opetuksen kehittämisessä.

Oppijan itseohjautuvuudesta itseopiskeluraportissa

Nina Dannert

Ilona Vögtlin

Tampereen yliopisto

Tässä esityksessä aiheena ovat saksan kielen oppijoiden itseohjautuvuuden eri ulottuvuudet sellaisina kuin ne näyttäytyvät opiskelijoiden omista raporteista. Tutkimusaineistona ovat syksyllä 2021 Tampereen Yliopiston kielikeskuksen Saksa 3-kurssin oppijoiden kirjoittamat itseopiskeluraportit. Ne ovat pääsääntöisesti yhden A4-sivun mittaisia kirjoituksia, joissa oppijat kuvailevat, miten he suorittivat saksan kielikurssiin kuuluvan itseopiskelu-osion. Itseopiskelu ja siitä raportointi ovat pakollisia, kurssisuoritukseen vaadittavia osia. Tehtävänannossa itseopiskeluun käytettävä materiaali tai aktiviteetti ei ole tarkemmin määritelty. Täten oppimistehtävä tarjoaa oppijoille mahdollisuuden kehittää saksan kielen taitoa oman mielenkiintonsa mukaan.

Raportissa he kertovat ohjekysymysten avustamina miten, missä ja miksi ovat opiskelleet itsenäisesti kieltä. Pedagogisena ajatuksena tehtävänannon takana on, että itseopiskeluraporttia kirjoittaessaan oppija rakentaa aktiivisesti omaa käsitystään opiskeltavista asioista ja oppii arvioimaan omaa oppimistaan sekä muodostaa itselleen oppimistavoitteita tulevaisuuteen.

Syntyneen itseopiskeluraportin tekstimateriaalin analysointi pyrkii tekemään näkyväksi opiskelijan materiaali- ja metodivalinnan moninaisuuden. Mainitut materiaalit ja oppimisympäristöt kategorisoidaan. Raporttien analyysissä pyrimme vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Esiintyvätkö teksteissä mainintoja oppimismotivaatiosta ja voidaanko niitä lajitella ulkoisiin ja sisäisiin motivaatioihin?

2. Millaisilla käsitteillä ja sanoilla oppija kuvailee oppimistaan, osaamistaan ja sen kehitystä? Pohtiiko hän omia vahvuuksia ja heikkouksia, toisin sanoen *tiedostaako* hän.

3. Millaiset tulevaisuuden näkymät ja tavoitteet oppija asettaa itsellensä omassa oppimisessaan?

Esityksen lopussa on tarkoitus vaihtaa ajatuksia ja kokemuksia erilaisista opetuskokemuksista, joissa oppijan itseohjautuvuudella on rooli.

POSTERS

Advising in language learning

Gráinne Hiney, *University of Helsinki*

A broad definition of language learner autonomy is the ability of learners to take control of their learning. Advising in language learning can increase autonomy in language learning activities. Intentionally structured dialogue and reflection are central elements of the advising process. Dialogue can help learners consider their learning from different perspectives by using two formats of reflection: reflection-in-action concerns reflecting on what is currently happening, whereas reflection-on-action concerns reflecting on past activities.

The language learning process is a type of trajectory, whose stages are not necessarily linear; rather, learners may experience each stage at different points along the learning process, may experience stages more than once, and even vacillate between stages. Language advisors guide learners along the trajectory, with the purpose of enabling and supporting, rather than directing and instructing.

This poster presents 12 commonly used strategies in language advising, along with some advising tools, which advisors choose from according to the specific circumstances of individual advising sessions. Emotional or affective factors strongly influence advising sessions and these strategies and tools facilitate both advisors' and learners' affect.

The poster introduces Self-Determination Theory (SDT), which is a motivational theory that concerns both intrinsic and extrinsic sources of motivation. Integral to this theory are three psychological needs: autonomy, competence and relatedness. The absence of even one of these needs will negatively influence motivation and wellbeing in general. Language advising facilitates building autonomy, developing competence and growing relatedness, and the associated feelings of belonging.

Kieliverkosto

Sanna Riuttanen, *Kieliverkosto*

Kielikoulutuspolitiikan verkosto (Kieliverkosto) on laajapohjainen, monialainen verkosto, joka tuo yhteen kielikoulutuksen toimijoita, lisää tietoisuutta kielikoulutuksen moniulotteisuudesta ja vaikuttaa kielikoulutuspolitiikkaa koskeviin päätöksiin. Kieliverkosto kehittää myös kansallista ja kansainvälistä tutkimusyhteistyötä.

Posterin tarkoitus on esitellä Kieliverkoston toimintaa Kielikeskuspäivien yleisölle kiinnostavalla tavalla. Kieliverkoston tutkija Sanna Riuttanen esittelee toimintaa posterisessiossa, vastailee kysymyksiin ja jakaa materiaaleja yleisölle.

Kieliverkosto on toiminut vuodesta 2009 asti Suomen kielikoulutuspoliittisella kentällä. Kieliverkostoa koordinoidaan Jyväskylän yliopiston Soveltavan kielitutkimuksen keskuksessa, ja toimintaa rahoittaa opetus- ja kulttuuriministeriö. Kieliverkoston tavoitteita ja arvoperustaa toteutetaan vuosittain vaihtuvien teemojen avulla. Vuonna 2022 teemana on kieli, koulutus ja teknologia.

Kieliverkoston ydintoimintaa ovat mm. verkkolehti, tapahtumat, koulutus ja tutkimus. Verkkolehti *Kieli, koulutus ja yhteiskunta* on yleistajuinen ammattilehti opettajille, tutkijoille ja muille kielialan toimijoille. Verkkolehden artikkeleita hyödynnetään laajasti esimerkiksi opetustarkoituksiin. Tapahtumia järjestämme vuosittain keskittyen ajankohtaisiin teemoihin, esimerkkinä jokakeväinen *Kieliparlamentti*. Viime vuosien tapahtumissa olemme keskittyneet kielivarantoon, kielitietoisuuteen peruskoulutuksessa ja ammatillisessa koulutuksessa sekä Suomen kielivähemmistöihin.

Koulutuksen saralla toteutamme Jyväskylän yliopistossa maisteriopiskelijoille suunnattua kielikoulutuspolitiikan kurssia, jota olemme tuomassa saataville myös laajemmalle opiskelijajoukolle. Edistämme toiminnallamme tutkimusperustaista kielikoulutusta. Kieliverkoston tutkijat ovat tehneet myös itse useita selvityksiä kielikoulutuksen tilasta. Kaksi uusinta ovat [Kielivaranto. Nyt! Monikielisyys vahvuudeksi –selvityksen \(2017\) seuranta \(2021\)](#) ja [Kielikoulutuksen saavutettavuus eurooppalaisessa perusopetuksessa. Pääsyn, mahdollistumisen ja arvon näkökulmia \(2019\)](#).

Uutena toimintamuutona Kieliverkosto julkaisee podcast-sarjaa. Puhutaan kielikoulutuksesta! -podcastin ensimmäinen jakso julkaistaan Spotifyssä 15. helmikuuta 2022. Toinen kausi on jo suunnitteilla syksyille.

Kieliverkosto tiedottaa myös muiden toimijoiden tapahtumista, koulutuksista ja uutisista laajoilla [verkkosivuillaan](#) sekä [Twitterissä](#). Toivommeikin Kielikeskuspäiviltä erityisesti verkostoitumista uusien toimijoiden kanssa.

Kielibuusti – yhteistyötä ja verkostoitumista yli korkeakoulurajojen

Krista Heikkilä, *Helsingin yliopisto*

Kielibuusti-hankkeen tavoitteena on kehittää kotimaisten kielten koulutusta niin, että se vastaa tehokkaammin Suomeen rekrytoitavien ja maassa jo olevien kansainvälisten korkeakoulutettujen kielitaitotarpeisiin. Hanke toteutetaan vuosina 2021 - 2024 Aalto-yliopiston, Haaga-Helian, Helsingin yliopiston, Laurea ammattikorkeakoulun ja Metropolia ammattikorkeakoulun yhteistyönä. Aalto-yliopisto ja Helsingin yliopisto koordinoivat hanketta ja valtakunnallisesti korkeakoulujen välistä yhteistyötä. Hankkeen tulokset tulevat yhteiseen valtakunnalliseen käyttöön.

Kielibuusti on osa korkeakoulujen ja opetus- ja kulttuuriministeriön Talent Boost -toimintoja, ja sen tuottaman materiaalin, ratkaisujen ja mallien kohderyhmänä ovat niin S2-/R2-oppijat, -opettajat/-ohjaajat kuin työnantajien edustajat. Kaikki palvelut kootaan yhdelle hankkeessa luotavalle digitaaliselle alustalle, joka sisältää mm. opinto- ja opetusneuvontaa, kurssihaun, kursseja, kielenoppimistyökaluja, opetus- ja oppimateriaalia.

Tärkeä osa hanketta on verkostoituminen, ja hankkeessa luodaan yhteyksiä myös sidosryhmiin niin tarpeiden kartoittamiseksi kuin hankkeessa luotavien mallien jalkauttamiseksi käytäntöön. Hankkeen suurin voimavara ovat kuitenkin sen tekijät, suomea ja ruotsia korkeakouluissa vieraana kielenä opettavat tai opetusta hallinnoivat. Hankkeessa korkeakoulujen valtakunnalliselle yhteistyöverkostolle suunnitellaan toiminnan tavoitteet ja pilotoidaan yhteistoimintamalli.

Käytännössä korkeakoulujen yhteistoiminta toteutuu hankkeen aikana ainakin valtakunnallisina ja alueellisina seminaareina ja työpajoina sekä yhteistoiminta-alustalle tuotettavina yhteiskäyttöisinä sisältöinä, joista edistyneen tason opiskelua tukevat aineistot ja kurssit ovat keskeisimpiä. Verkoston tarkoituksena on hankkeen päätyttyä jatkaa yhteistä kehittämistä ja ratkaisujen ja materiaalien jakamista muiden käyttöön.

Verkoston luominen on aloitettu, mutta jotta se voi kasvaa ja kehittyä, tarvitaan aktiivisia tekijöitä ja seuraajia. Kun jokainen korkeakoulu tuo kortensa kekoon, kaikki hyötyvät ja saavat panoksensa takaisin monin verroin. Näihin talkoisiin kutsumme kaikki, tervetuloa mukaan!

Arbetslivsfilmer på svenska

Mirjam Särs
Sirpa Heino
Maud Rantala
Vasa universitet

Svensklärarna vid Vasa universitet hade ett gemensamt filmprojekt under hösten 2021. Målsättningen var att skapa mångmediala, fackspecifika lärresurser på finlandssvenska för svenskundervisningen på högskolenivå. Vi spelade in åtta korta filmklipp med personer i olika branscher och yrkesroller, för att ge studenterna relevanta exempel på finlandssvenska från olika områden inom arbetslivet; främst inom ekonomiska yrken, men också inom förvaltning och teknik. Svenska Kulturfonden finansierade projektet.

Filmklippen presenterar åtta olika personer i varsin kort film: en egenföretagare inom marknadsföring (Sarah Väre), en bankdirektör (Joel Sunabacka), en senior advisor inom export (Kåre Björkstrand), en HR-specialist (Sanna Lundström), en key account manager på ett it-bolag (Hanna Salo), en utvecklingsdirektör och HSEQ inom teknologiindustrin (Kim Råholm), en verksamhetsdirektör på en organisation i tredje sektorn (Ari-Pekka Toivari) samt en enhetschef inom vården (Päivi Berg). Filmerna har spelats in av ett professionellt mediebolag på personernas arbetsplatser. I klippet berättar personerna t.ex. om sitt dagliga arbete, hur de valde sitt yrke, vad de uppskattar mest med det och vilka språk de använder i arbetet. En del av de som intervjuades har ursprungligen finska som modersmål, men alla talar en god och tydlig svenska i filmerna.

Filmklippen är ungefär 4-5 minuter långa, och kan användas både som textmaterial och som hörförståelser. Materialet har testats på en del av svenskkurserna vid Vasa universitet läsåret 2021-2022. Alla filmerna har också svensk textning. De laddas upp på biblioteket för öppna lärresurser (aoe.fi), och är alltså tillgängliga för alla svensklärare i hela Finland.